

Dobřichovické Kukátko

Čtvrtletník aneb čtvero ročních dob v životě věcí, slov, nápadů, zvířat, lidí.

Park v novém • Když billboard, tak mobilní! • Ohlédnutí
za sochařským symposiem • Stavby v centru • 110
let Sokola • Komise – toť záchrana! • Kultura • Sport

DOB-Invest a.s.

- Dokončení Palackého náměstí Dobřichovice
- Dům Berounka přinese další možnosti pro bydlení a služby
- K nastěhování koncem roku 2010

ZAHÁJEN PRODEJ

DOB-Invest a.s.:

Za Mlýnem 2, 252 29 Dobřichovice, www.dob-invest.cz, dob-invest@dob-invest.cz
Tel.: 257 712 630, 222 331 350, 606 620 920 / Fax: 257 712 398, 221 881 860

LA FONTANA_{,s.r.o}

VINI E SPECIALITÀ ITALIANE A.D. 1994

- V naší "Enoteca" najdete přes 300 druhů italských vín a Grappy.
- V naší "Cucina" najdete přes 200 druhů italských specialit jako např. „Antipasto, Prosciutto, Salumi, Parmiggiano, Aceto Balsamico, Pasta, a.t.d.
- Dále nabízíme Sommelierské služby, Catering (Svatby a Firemní akce), Cestování (Vinitaly 2009) a.t.d.

PŘIJĎTE K NÁM S TÍMTO INZERÁTEM A VYCHUTNEJTE SI ŠÁLEK KÁVY ZDARMA

5. května 432
252 29 Dobřichovice
(areál bývalého statku)
Telefon: 257 71 13 63

Pondělí: zavřeno
Úterý-Neděle: 11-20 hod

VÝUKA NA HUDEBNÍ NÁSTROJ

Pavel Hokr, Dana Klásková, Milan Matoušek,
Petr Hora, Vít Kopecký, Marie Křížková, Jakub Štulík
KLAVÍR, KYTARA, ZPĚV, HOUSLE, ZOB. FLÉRNA

- učíme se hrát pro vlastní potěšení
- hrajeme písničky, které si sami vybíráte
- žádné stupnice, žádné etudy
- koncertujeme 2x za rok
- první 2 hodiny výuky jsou nezávazné

HRAJEME NAPŘÍKLAD: SKÁKAL PES, NENÍ NUTNO,
KDYŽ JDE MALÝ BOBR SPÁT, JARO DĚLÁ POKUSY,
SEVERNÍ VÍTR, MY HEART WILL GO ON, HRÍŠNÁ TĚLA
KŘÍDLA MOTÝLÍ, ČÍM TO JE, SPOMAL', MAMMA MIA,
VODA ČO MA DRŽÍ NAD VODOU, MĚLS MĚ VŮBEC RÁD,
LISTEN TO YOUR HEART, FALLING SLOWLY

➤ Černošice, Všenory, Zbraslav, Rudná, Jesenice
informace a přihlašování:
mail: pavelhokr@centrum.cz, tel.: 608 745 297

*Na internetových stránkách najdete ceník,
aktuální koncerty, rozvrh volných termínů,
můj názor na ZUŠ, můj přístup a další informace*

www.phklavir.cz

ZDE

**JE PROSTOR PRO
INZERCÍ
VAŠÍ FIRMY.**

Určitě najdeme způsob, jak
Vás zviditelnit. Dotazy zasílejte
do redakce na e-mail:
dobrich.kukatko@centrum.cz,
příp. rovnou objednejte
zveřejnění inzerátu dle ceníku
na zadní straně obálky.

Taneční studio Dobřichovice

Od 7. 9. 2009 otevíráme nově oddělení pro všechny tance chtějí děti od tří do šesti let. Výuka bude probíhat v pondělí od 14.30 do 15.30 hod v Sále Dr. Fürsta v Dobřichovicích, ul.5.května.

Přijďte to s námi zkusit 7., 14. a 21. září 2009 ve 14.30

V tanci můžete najít hru, zábavu i potěšení!

PaedDr. Hana Tuháčková, tel.: 721 953 257, hanka@allez.cz

Anglická školka na Zbraslavi nabízí:

- Anglická školka
- Odpolední kurzy angličtiny pro předškolní a školní děti
- Kurzy angličtiny pro dospělé
- Učitelé jsou zkušenými rodilými mluvčími

DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ 2.9. 9 – 16H

Pojďte si hrát, podívat do školky a zapsat do školky i odpoledních kurzů angličtiny!

Abacus Adventures

Romana Blahníka 804, 156 00, Praha 5 – Zbraslav

Tel: +420 777 925 404, email: info@abacusadventures.cz, www.abacusadventures.cz

ÚSPORNÁ KOMISE

Značný význam pro rozvoj vnitřního československého hospodaření byla by si mohla získat úsporná a vyšetřovací komise parlamentní, jejíž zřízení bylo odhlasováno Národním shromážděním 5. srpna 1921. Nezískala však. Ukázala se, jako tak mnoho jiných oprávněných snah, slabou proti politickým stranám. ...

Návrh na zřízení oné komise podali dr. Kramář a dr. Rašín, patrně podle vzoru anglického parlamentu, kde zřízen byl osmnáctičlenný výbor pro šetření státními financemi. ... Výchoiskem toho usilování bylo poznání, že státní rozpočty nebývají unášeny přiměřeně k únosnosti poplatnictva a že obchod a průmysl brzy by možná nemohly nést tak těžká daňová břemena, jaká byla na ně nakládána. V prvních dobách rozmnožovala se vydání celkem bezstarostně. Mnoha lidem ze stran občanských i socialistických se nyní zdálo, že poměry kategoricky velí k obratu. Národní shromáždění začalo se oddávat úvahám účetnickým. Dost povrchně zatím, myslíme.

Při projednávání Kramářova návrhu ústavní výbor ochotně přijal stanovisko, že úspory musí být „jednou z hlavních složek naší hospodářské a finanční konsolidace“. Záruky úspornosti pokládaly se za vhodný doprovod k finančnímu plánu, o němž se právě jednalo. Právilo se, že stát musí jít ve spořivosti dobrým příkladem napřed. Zpravodaj konstatoval, že deficity a zadlužení státu nabývají hrozivého rozsahu. Byl úmysl ukázat poplatnictvu, že s vybranými daněmi se svědomitě hospodaří – sliboval se od toho jakýsi účinek na stále špatnou berní morálku. Mnoho z toho nebylo ještě více než deklamacce. Byla tedy zřízena komise ze členů

Národního shromáždění, jejímž úkolem bylo zkoumat, zda vydání vlády nevybočují z rozpočtu, a pečovat o úspornost i v hospodaření zemí a žup. V zákoně byla komise označena jakožto „mimořádná“. Mohla se dožadovat součinnosti nejvyššího kontrolního úřadu. ...

Úřednická vláda celkem s potěšením přivítala ustavení tohoto pomocného parlamentního sboru. Neměla nic proti tomu, aby byla kontrolována. Přála si co nejživější součinnosti s politiky. Poměry změnil se v neprospěch úsporné komise, když byla nastolena parlamentní vláda koaliční. Tu se ukázalo, že politické strany se činností komise celkem nijak nedají vyrušovat, a ukázalo se také, že jim to bylo umožněno už samotným zněním zákona o úsporné komisi. Zákon omezoval činnost komise na hledání úspor v administrativě. Nijak jí nebyla dána možnost, aby usilovala o úspornost v zákonodárství. Mohla dosíci jakýchsi úspor, sledujíc bedlivě práci administrativy, sčítajíc ujeté kilometry státními automobily a zabývajíc se jinými takovými věcmi. Zatím však mohl parlament nerušeně odhlasovat výdaje jakkoliv veliké, mnohonásobně převyšující to, co by svízelně a podrobným pátráním bylo v administrativě ušetřeno. Vláda neušla kritikům z řad právnických, kteří se od počátku vyjadřovali o významnosti této komise skepticky. Profesor Weyr napsal jasnoživě už při jejím ustavení: úsporná a vyšetřovací komise skládá se z členů Národního shromáždění; ale finanční kalamitou není vinna administrativa, nýbrž toto Národní shromáždění samo, které povoluje výdaje, nestarajíc se o krytí; byl zde tedy jaksi učiněn kozel zahradníkem; rozmařilý parlament má dohlížet sám na sebe ...

Pozor, jedná se o rok 1921. Aniž bychom chtěli správcům věcí veřejných cokoli, ale opravdu cokoli radit, vybrali jsme pro letošní podzimní zastavení text excelentního novináře a komentátora Ferdinanda Peroutky. F. Peroutka, Budování státu IV., Praha, Lidové noviny 1991, str. 1495 – 1496.

Z INDIÁNSKÉHO LÉTA

do ryčného podzimu

Vážení čtenáři,

zatímco připravujeme podzimní vydání Kukátka, za okny sluníčko a obloha s barvou indiánského léta, tušení nadcházejícího podzimu se stále hlouběji zavrtává do podvědomí. A že to bude nepochybně podzim břeškný a ryčný, o tom nepanuje v našem rybníku prázdná pochybnost. Neboť kapři – eh, pardon, hoši, co spolu mluví, se smluvili ... a že prý volby ... a že předvedou etudu na téma konstruktivní volební kampaň a poté se optají zbytků národa, na který jinak z vysoka kašlou, zda by jim ještě neposhověl a nenechal je ještě pár let sebe i kamarády zakrmovat a mlaskati. A že jako pak už bude všechno jiné a lepší, neboť oni už vědí ... A tak bájní mořeplavci zakotvili lodky u břehu, tvůrčové dějin a velikánové velikánovičové osedlali kola a vláčky a obuli boty na chození, oblékli trička a kratasy a přiblížení tímto lidu prostému vmísili se mezi něj a jali se jej přemlouvati a mořiti. Veselí to hoši ... Bylo by to i humorné, kdyby to nebylo tak tristní a kdyby se ostatně nejednalo o náš stát a naše životy ... Avšak: třeba není úplně zle, třeba je ještě šance říci k té hře také

své. Bude to zkrátka veselý podzim ... No a až Vám z něj bude do ouvej a budete se chtít ukrýt do klidného koutku, máme pro Vás podzimní Kukátko. Je plné zajímavostí! Vždyť již na samém počátku najdete zprávu o dlouho žádané a plánované rekonstrukci parku. Zatím z pera těch, kdo se na ní tak či onak podíleli. Rádi bychom ovšem v dalších číslech přinesli i názory těch, kdo park užívají. Berte to, prosíme, jako nabídku, či snad i výzvu! Nezůstane však jen u parku. Dotkneme se i výstavby v centru, přinášíme zprávy o jiných centrech, tentokrát pro rodiny s dětmi. Dotkneme se také unikátního fenoménu mobilních billboardů, pozveme Vás na Medové odpoledne i na výlet za brdskými skřítky. V pokračování textu k 110. výročí vzniku dobřichovického Sokola se dozvíte, jaký to byl kalup, když se stavěla nám všem dobře známá budova Sokolovny a jakou si naši předkové užili slávu, když ji mohli otevřít. V rubrice Osobnosti tentokrát najdete článek o panu učiteli A. Frýdlovi. V kulturní rubrice na Vás pak čekají přehled podzimních akcí i zprávy z akcí minulých. A ve sportu přinášíme zprávy o tom, jak si v létě vedli dobřichovičtí sportovci a také

Vás chceme pozvat na podzimní soutěže. Znovu děkujeme za všechny Vaše ohlasy a těšíme se na další. Na způsobu distribuce tištěné verze Kukátka se nadále nic nemění. Kromě tištěné podoby (v níž by se mělo dostat na náklady vydavatele do všech dobřichovických domovních schránek, nedostane-li se k někomu, pak dejte vědět) rozesíláme Kukátko též elektronicky ve formátu pdf. Jakýkoliv nový zájemce může o tuto formu požádat. Rádi náš seznam rozšíříme. Naopak, nepřejete-li si Kukátko dostávat v elektronické podobě, samozřejmě Vás ze seznamu adresátů vyřadíme. Pokud jde o elektronické verze příspěvků, přijímáme běžné formáty, nejlépe však „.doc“ či „.rtf“, dovoluujeme si však požádat, abyste svůj text nijak speciálně neformátovali, ulehčí nám to naše vlastní zpracování textu. Rovněž nám usnadní práci, jsou-li zaslané příspěvky vykorigované a jsou-li co nejméně ve sporu s jazykovou normou. A pokud nám chcete udělat radost, pište, prosíme, slovo kurs se s. Děkujeme Vám za pochopení a na Vaše příspěvky a reakce se těšíme. Přejeme Vám pěkné počtení a klidný podzim.

Vaše redakce

Podzimní zastavení

s Ferdinandem Peroutkou	5
Slovo redakce	6
Aktuality	8
Z našeho života	13
Z historie	21
Osobnosti	24
Kultura	26
Sport	33

Dobřichovické Kukátko

Registrováno Ministerstvem kultury České republiky pod č. MK ČR E 12574.

Vydává Dobřich s. r. o., 5. května 3, Dobřichovice
IČ: 64827640.

Řídí redakční rada ve složení: Ing. Vladimír Bezděk, Doc. RNDr. Emil Calda, Ing. Daniel Havlík, PhDr. Jiří Matl (předseda), Mgr. Jana Váňová.

Grafické zpracování: Atelier ZXU (info@zxu.cz)

Tisk: Ofsetová tiskárna SWL

Středohorská 549, 104 00 Praha 10 – Uhřetěves

Uzávěrka tohoto čísla 15. 8. 2009. Uzávěrka příštího čísla cca 15. 11. 2009. Kukátko vychází v první polovině března, června, září a prosince.

Adresa:

Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice
(dobrich.kukatko@centrum.cz)

Distribuuje zdarma v Dobřichovicích laskavou péčí poštovních doručovatelů a smluvních partnerů.

Kukátko můžete také obdržet e-mailem ve formátu PDF a najdete je rovněž na Internetu v rámci stránky www.dobrichovice.cz nebo www.dobrich.cz.

Fotografie na titulní straně: Atelier ZXU

REKONSTRUKCE PARKU

v Dobřichovicích

Dne 26. června byl pro veřejnost slavnostně otevřen nově zrekonstruovaný park. Jednalo se o bezpochyby největší stavební akci města za poslední rok, a proto bychom se v podzimním čísle Kukátka rádi tomuto tématu věnovali poněkud podrobněji.

FINANCE NA REKONSTRUKCI PARKU

O tom, že Dobřichovický park, který léta pomalu chátral a že by si zasloužil zásadní rekonstrukci, jednalo zastupitelstvo našeho města již v minulých letech a tuto akci zařadilo do seznamu svých investičních priorit. Tak velkoryse pojatou rekonstrukci městského parku, jaká byla nakonec provedena, by však město rozhodně nemohlo realizovat pouze s použitím svých vlastních prostředků. Na tuto akci, jejíž celý název je „Revitalizace městského parku v Dobřichovicích“, jsme tedy podali žádost o dotaci z prostředků Regionálního operačního programu (ROP) Evropské unie. Žádost o dotaci byla úspěšná a městu byla přidělena dotace z prostředků ROP ve výši 92.5% z celkových nákladů na tuto akci, které činily 17 mil. Kč. Získat takovou dotaci není vůbec administrativně jednoduchá záležitost. Pro ilustraci – jen samotný formulář žádosti má cca 60 stran. K tomu je však nutno přičíst mnoho desítek, stran příloh, dokladujících závazné parametry, které musí žadatel o dotaci, chce-li být úspěšný, splnit. Zpracování žádosti bylo proto zadáno společnosti Interel, která má v této oblasti bohaté zkušenosti. Asi největším administrativním problémem při přípravě žádosti o dotaci byla skutečnost, že uprostřed pozemku parku, který je ve vlastnictví měs-

ta, se nachází úzký pruh pozemku, který byl v době zpracování žádosti veden jako vodní plocha a je v majetku státu. Evropská unie však neposkytuje dotace na projekty, které zasahují do pozemků, které nejsou ve vlastnictví žadatele nebo alespoň v jeho dlouhodobém pronájmu. Město proto muselo jednat s Úřadem pro zastupování státu ve věcech majetkových, který má uvedený pozemek ve správě, o jeho pronájmu městu Dobřichovice. Jednání nakonec skončilo úspěšně a město má tuto část pozemku parku v dlouhodobém pronájmu. Projekt revitalizace parku má i své partnery, jimiž jsou společnost Diman, která plánuje přestavbu areálu bývalého křižovnického statku, sousedícího s parkem, na seminární a kongresový hotel DOBŘICH, vydávající časopis Dobřichovické Kukátko.

ARCHITEKTONICKÉ ŘEŠENÍ

Projekt, podle kterého byl park rekonstruován, zpracoval Ing. arch. Mikoláš Vavřín, který má s projektováním parků a veřejných prostranství bohaté zkušenosti. Hlavním cílem projektu zadaným městem architektovi bylo navrhnout park městského

významu s novým obsahem tak, aby vznikl veřejný prostor využitelný všemi generacemi. Projekt měl sledovat následující cíle:

- Vybudovat nové centrum odpočinku a regenerace
- Vytvořit nové možnosti sportovních aktivit
- Vytvořit nové centrum společenského života
- Vytvořit nové možnosti pro handicapované občany
- Vybudovat odpočívadlo pro cyklisty

Projekt se měl zaměřit na navržení funkčního systému pěších cest a zpevněných ploch za současného respektování stávající vzrostlé zeleně parku. Dále mělo být vyřešeno oplocení stávajícího vodního zdroje, ohraničení parku, mělo být rozhodnuto zda, případně kam přemístit památník padlým. V projektu měl být samozřejmě navržen odpovídající mobiliář (lavičky, odpadkové koše), systém veřejného osvětlení a další architektonické objekty navazující na kompozici parku.

Ing. arch. Vavřín se, dle našeho názoru, zhostil svého úkolu dobře a výsledkem je zajímavá kompozice parku, v jehož centrálním oválu z oranžového mlatu se nachází dětské hřiště (mimořadně již čtvrté v Dobřichovicích), pódium, zařízení vodního zdroje dostalo zcela nově řešené oplocení, které by mělo v budoucnu ještě obrůst popínavými rostlinami. Na straně sídliště Za Parkem byla obnovena kamenná zeď, kterou byl kdysi obehnan celý park. Na téže straně parku vznikl zároveň zajímavý architektonický prvek, jímž je „sloupový bosket“, tvořený devíti betonovými sloupy propojenými nerezovými lankami. Tato konstrukce by měla časem porůst popínavými rostlinami, které by měly nad hlavami návštěvníků parku vytvořit jakýsi přírodní altán. V rámci projektu byl též přesunut památník padlých, který je nyní orientován rovnoběžně s ulicí Vítovou. Celý park je osazen velkým

počtem laviček (celkem je jich 98), odpadkovými koši, lampami veřejného osvětlení, uprostřed parku je dokonce instalováno pít-ko. Všechny cestičky v parku mají oranžový mlátový povrch, kromě oválu kolem centrální části, který je asfaltový a je určen především pro děti na kolech a kolečkových bruslích. Asfaltová je, z důvodu nutnosti příjezdu obslužné techniky, též příjezdová cesta k vodnímu zdroji.

PRŮBĚH STAVBY

Částka, za kterou byla rekonstrukce parku realizována se možná zdá poměrně vysoká, přihlídneme-li však k rozsahu provedených prací, nelze než konstatovat, že je to suma přiměřená. Firma STRABAG, která vyhrála výběrové řízení a revitalizaci parku prováděla, se musela navíc potýkat s ne zcela standardními podmínkami, které jsou běžné na jiných stavbách. Jedním z hlavních požadavků, na kterých město trvalo a které se architekt při tvorbě projektu snažil co nejvíce zohlednit, bylo, aby došlo k co možná nejmenšímu poškození stávající zeleně v parku. V parku je totiž nejen mnoho krásných vzrostlých stromů, ale především ojedinělý květinový porost, který každé jaro rozkvetne jako bílý, žlutý a následně jako modrý koberec, na velké části plochy parku. Mlátové cesty byly v parku proto navrženy v převážně většině tam, kde byly cesty již vyšlapané, popřípadě tam, kde nezasahovaly tento ojedinělý květinový porost. Stavební firma při jejich realizaci přitom nesměla zasáhnout mimo plochy budoucích cest, aby květinový koberec nepoškodila. Z tohoto důvodu byly před vlastním zahájením zemních prací vytyčeny plochy, kam nesmí technika ani samotní dělníci zasahovat. Z důvodu bezpečnosti a zároveň též z důvodu ochrany zeleně byl park po celou dobu stavby oplocen, což trochu zkomplikovalo život především lidem ze sídliště Za Parkem. Věříme však,

že trocha nepohodlí po dobu stavby je nyní bohatě vykoupena tím, že Dobřichovice se mohou pochlubit krásně zrekonstruovaným parkem. Staváři se při rekonstrukci museli potýkat ještě s jedním poměrně významným omezením, kterým je fakt, že uprostřed parku se nachází vodní zdroj, který zásobuje celou polovinu Dobřichovic pitnou vodou. Jakýkoli únik provozních kapalin ze stavebních strojů by proto mohl znamenat vážné ohrožení tohoto zdroje. Z tohoto důvodu musel být zpracován havarijní plán a na stavbě byly připraveny k okamžitému použití sanační prostředky, kdyby takováto situace nastala. Nic takového se však naštěstí nestalo. To, že rekonstrukce proběhla bez větších komplikací, je mimo jiné též zásluhou důsledného stavebního dozoru města.

Jako vícepráce nad rámec rekonstrukce parku byla provedena úprava parkovacích stání mezi zdí parku a ulicí Za Parkem.

CO JEŠTĚ ZBÝVÁ DOKONČIT

I když je již park několik týdnů užíván veřejností (a to nejen dobřichovickou, ale i návštěvníky z okolních obcí), není rekonstrukce

dosud zcela dokončena. Některé práce totiž nebyly provedeny na jaře, ale čeká se s nimi na podzim, kdy pro ně nastanou vhodnější podmínky. Jedná se především o výsadbu nových stromů a keřů, které vhodně doplní stávající zeleň v parku. Z ohlasů veřejnosti dále vyplývá, že v parku, který je bohatě vybaven lavičkami, je poměrně málo odpadkových košů. To by se mělo napravit a zejména uprostřed parku by mělo několik košů přibýt. Poslední věcí, která dosud není dokončena, je oprava štítu stodoly baráčeknické rychty. Ta byla v červenci zahájena, během prací zde však došlo k vážnému pracovnímu úrazu jednoho z dělníků, na kterého se zřítla během otloukání omítky štítová zeď. Zraněný zaměstnanec Strabagu, přes vážná zranění, naštěstí přežil, jeho zdravotní stav se lepší a doufejme, že nebude mít trvalé následky.

Věříme, že zrekonstruovaný park se stane vyhledávaným místem odpočinku pro rodiny s dětmi i pro všechny ostatní občany Dobřichovic.

M. Pánek, P. Hampl

(pozn. red.: obrázky přinášíme na poslední stránce obálky)

Redakce Kukátka oslovila i projektanta rekonstrukce parku, Ing. arch. Mikoláše Vavřína. Zajímalo nás zejména, jaké měl zadání, z čeho vycházel a jak pojal vlastní návrh či jaké byly varianty řešení. Přinášíme jeho vyjádření.

PARK V DOBŘICHOVICÍCH – NĚKOLIK VĚT OD AUTORA

Park je pojat jako místo pro lidi všech generací a je víceméně univerzální – tak trochu promenádní, průchozí, pobytový i akční. Základním mottem pro formování plochy uprostřed parku byl záměr vytvořit místo, kde se budou lidé cítit dobře. Dobře jako v břiše a ještě více – tedy do-břicho-vice. Z břicha parku je zásobováno celé město vodou. Zpětně je břicho napájeno životní

energií – obyvateli města pomocí měkce vedených cest – žil a trubic. Břicho také uvolňuje životní energii pomocí jemně vinutých cest – střev. Organicky měkce je modelováno vše uprostřed parku, tvrdší rovné linie charakteristické pro uliční síť města prostupují dovnitř parku pouze kousek za jeho hranici v soustavě pěšin, promenád a odpočinkových ploch. Tuto pravouhloú geometrii porušují drobné buňky, ze kterých vyrůstají stromy.

Tyto sémanticky podložené formy nevznikly náhodně. Měkce vedené cesty jsou v podstatě vedeny v liniích vyšlapaných pěšin a respektují tak květinové plochy mezi soustavou cest. Břicho parku bylo využíváno po léta.

Rozsah nabídky pro veřejnost byl od počát-

ku zpracování projektu širší o altán a fontánu.

V zájmu získání dotace na revitalizaci parku byly tyto prvky z projektu vyňaty. To však nevylučuje jejich doplnění v budoucnu.

Mikoláš Vavřína

BYTOVÝ DŮM BEROUNKA

Přestavba a dostavba bytových domů čp. 15 a 348 v ulici 5. května na křižovatce s ulicí Palackého právě začíná. Po dlouhém projednávání řady variant v územním řízení vznikl návrh maximálně respektující vzniklé připomínky veřejnosti. Projekt, který nese obchodní název „Bytový dům Berounka“, bude pro investora výstavby společnost DOB-Invest a.s., realizovat česká pobočka rakouské stavební firmy PORR. Do konce příštího roku vznikne v tomto místě 16 nových bytů, několik obchodů a podzemní garáže. Prodej těchto jednotek již úspěšně začal.

Výstavba tohoto objektu bude složitá. Skrz objekt vede průjezd do stávajících garáží ve

vnitrobloku za domem, v němž sídlí pošta. Provoz garáží je třeba omezit na co nejkratší dobu a provoz pošty se zásobováním zezadu je nezbytné zachovat bez přerušení. Pod částí objektu vzniknou podzemní garáže a jejich hloubení v sousedství stávajících domů není technicky jednoduché. Kolem objektu také není téměř žádný prostor pro zařízení staveniště. Jedná se o exponované místo a stavební ruch bude své okolí zcela nepochybně obtěžovat. Omlouváme se předem za všechny komplikace a doufáme, že alespoň dílčí odměnou bude náhrada chátrajícího objektu objektem moderním.

D. Havlík

PŘESTAVBA STATKU NA HOTEL

Dobřichovická obyvatelka doc. Dana Puchnarová se na webových stránkách městského úřadu dočetla, že se v Dobřichovicích vedle parku bude stavět nový hotel. Prostřednictvím Kukátka se ptá na podrobnosti plánovaného projektu. Vyhovujeme jejímu dotazu a přinášíme aktuální informace.

Společnost DOB-Invest řadu let plánuje nové využití bývalého statku na jižní straně parku a v posledních letech se orien-

tovala na záměr přestavět tento areál na seminární hotel, přičemž nositelem záměru by měla být dceřiná společnost Diman.

Projekt předpokládá zachování zástavby po obvodě areálu obdobně, jako je tomu dosud, s vestavbou přízemní vstupní haly uprostřed areálu. Některé ze stávajících objektů by byly rekonstruovány, jiné pro svůj katastrofální stav bourány a postaveny nově. Na celý areál je zpracována dokumentace pro územní rozhodnutí, která obsahuje kromě vlastní hotelové části s příslušným zázemím též seminární a kongresové prostory, restauraci, vinotéku, bowling, wellness ... Některé prostory zatím mají variantní využití. Projekt počítá s parkovištěm v suterénu a množstvím zeleně a veřejně přístupných prostor v parteru. Územní rozhodnutí na celý areál bylo pravomocně vydáno v letošním roce. Na

dvě třetiny areálu je již zpracovaná dokumentace pro stavební povolení. Pro vlastní realizaci však momentálně není ideální doba. Ekonomická krize přinesla významný propad klientely v mnoha hotelech a banky téměř přestaly hotelové projekty úvěrovat. Změna na postu krajského hejtmana znamenala mimo jiné i změnu orientace dotačních titulů a podpora cestovního ruchu v žebříčku hodnot významně klesla. Projekt seminárního hotelu, tak jak je připraven k okamžitému zahájení výstavby, se nám zdá pro dané místo natolik zajímavý, že hledáme varianty, jak ho zrealizovat. Je to také otevřená příležitost pro případné zájemce – spoluinvestory.

D. Havlík

S VYLOUČENÍM VEŘEJNOSTI

Je to přesně dva roky co jsme se se ženou přestěhovali do Dobřichovic. Tuto zimu, po roce a půl v obci, už jsem měl pocit, že o Dobřichovicích mám určité povědomí a že má smysl zapojit se do života obce tím, že navštívím jednání zastupitelstva. Byl jsem sice překvapen poměrně nízkým zájmem občanů o dění v místě jejich bydliště, ale na druhou stranu jsem viděl několik občanů, kteří přišli řešit obecní problémy. To je výhoda městeček jako jsou Dobřichovice: obec je přehledná a člověk na rozdíl od městských aglomerací má pocit, že může děnit ve svém okolí nějak ovlivnit. Pozorně jsem na únorovém zastupitelstvu sledoval jednání o povolení výstavby muzea veteránů i následnou diskusi, která se rozpoutala. Čekal jsem na jednání dalšího zastupitelstva, kde bych zmínil několik argumentů proti tomuto projektu (např. že

nemá smysl projekt schvalovat, dokud se neprovede ekonomická rozvaha, co městu podobná stavba kromě kuriózní popularity přinese). Každý týden jsem sledoval internetové stránky města Dobřichovic, abych se o termínu konání dalšího zastupitelstva dozvěděl (protože nebyl zveřejněn na konci zápisu z posledního zastupitelstva, jak bývá u podobných zápisů obvykle zvykem). I tak jsem jeho jednání propásl. Jednání proběhlo v pondělí 22. 6., na stránkách města bylo upozornění uveřejněno ve čtvrtek 18. 6., tedy těžko uvěřitelné dva pracovní dny před jednáním. Myslel jsem, že v zájmu obce je, aby její občané sledovali dění v obci, vyjadřovali se k němu a dohlíželi na práci svých volených zástupců. Doufám, že celá záležitost je pouhé technické nedopatření.

Z. Holý

I když pozdní zveřejnění termínu jednání červnového zastupitelstva na webu města je pravděpodobně spíše opravdu technickým nedopatřením, kritika od pana Holého je oprávněná. Mnohá zastupitelstva jsou svolávána s minimálním

předstihem a marně jsme se s několika kolegy zastupiteli snažili prosadit, aby alespoň čtyři základní termíny jednání zastupitelstva byly naplánovány na celý kalendářní rok dopředu.

D. Havlík

KDYŽ BILLBOARD, TAK MOBILNÍ!

Skoro všechny billboardy, ne-li dokonce úplně všechny, jsou nepřenositelné a umístěné tak, aby se nedaly přehlédnout. Jejich smyslem je hlásat široko daleko, který kosmetický přípravek musíte mít a který politik vám splní veškerá přání, když ho zvolíte. Teprve nedávno jsem zjistil, že mohou být i billboardy mobilní, které si může kdokoli kamkoli přinést přehozené přes rameno, a jejich prostřednictvím přítomnému publiku sdělovat, co uzná za vhodné. Jeden takový jsem viděl někdy v polovině června v televizních zprávách na záběrech z happeningu u Masarykova pomníku na Hradčanech. Hlasatelka mi sdělila, že se tam k „oslavě“ narozenin současného prezidenta sešli jeho kritici a že kromě nich se tam dostavili i občané, kterým se vůbec, ale vůbec nelíbí, že by se pan prezident mohl někomu nelíbit. Mezi oběma antagonistickými tábory docházelo našťastí k přestřelkám jen slovním, takže policie zasahovat nemusela; nicméně si nejsem jist, zda zasáhnout neměla, protože jeden účastník, třímající v ruce mobilní billboard, vyzýval některé z přítomných, aby odešli někam, a popíral tak jejich právo svobodného shromažďování zaručeného ústavou. Jeho mobilní billboard sestával z dřevěné tyče a menšího prkna, na němž byl velkými písmeny vyveden nápis, který cituji jen

s velkým sebezapřením, neboť jazyk, který používá, není spisovný: INTELEKTUÁLOVÉ JDĚTE DO HAJZLU!

Ne že by mi tento úderný příkaz vyrazil dech; během uplynulých let jsem podobných doporučení, i když o něco více spisovných, viděl dost. Odkazovala do příslušných mezí rozvratníky lidově demokratického zřízení, kulaky a západní imperialisty, ale že uvidím něco podobného i dnes, mě trochu zarazilo. Co ten bodrý muž proti intelektuálům má? Ve snaze na to přijít jsem začal pátrat, co jsou ti intelektuálové vlastně zač. Zjistil jsem, že za intelektuála jsou považovány nejen některé vzdělané, duševně pracující osoby, ale také lidé se sklonem k planému teoretizování odtrženému od života; v tomto druhém případě má slovo „intelektuál“ poněkud hanlivý nádech. V obou eventualitách se však jedná o osoby poměrně neškodné, někdy dokonce lidstvu prospěšné, a tak nevím, proč by měly být na WC posílány. Osob, které by si to zaslouhovaly mnohem víc, je z veřejného života, politiky i z televizní obrazovky známo mnoho, a přesto jsem si nevsínil žádného pevného ani mobilního billboardu, který by je do těchto míst odkazoval. A ještě něco – uvedená výzva tak trochu připomíná doby, kdy slova „inteligent“ a „intelektuál“ byla skoro nadávka. Dále si myslím, že když už dotyčný zmíně-

nou skupinu osob někam posílá, že by měl svůj apel kvantifikovat – mají tam jít všichni intelektuálové nebo jen někteří? Mají tam jít i ti intelektuálové, kteří patří k zastáncům současného pana prezidenta, jako například profesor Knížák? Tuším sice, že jich se toto poselství netýká, ale jistě to nevím. Je také možné, že držitel mobilního billboardu se domnívá, že všichni odpůrci pana prezidenta jsou intelektuálové, a posílá je na určené místo pro jejich nesouhlasná stanoviska vůči Hradu, a nikoli kvůli tomu, že jsou intelektuály. Nicméně mám mírné obavy z toho, že se časem začnou objevovat mobilní billboardy požadující, aby šli někam železničáři, učitelé, důchodci a jiné skupiny obyvatel.

RODINNÉ CENTRUM FABIÁNEK vzniká v Dobřichovicích

Vydáte-li se na procházku po Dobřichovicích, určitě potkáte spoustu maminek s kočárky nebo rodičů s malými dětmi. Naše město v posledních letech zažívá „baby boom“ – důkazem toho je nejen počet dětí narozených v minulém roce (v roce 2008 přibýlo do Dobřichovic 18 holčiček a 30 chlapečků), ale i nedostačující kapacita školky a školy. Nárůst počtu malých dětí je jedním z důvodů, proč jsme se rozhodly v Dobřichovicích založit mateřské centrum. Naše další důvody budou jistě patrné z krátkého představení, co to vlastně mateřské centrum je. Jak už z názvu vyplývá, mateřská centra zakládají především maminky na mateřské nebo rodičovské dovolené. Centra vznikají nejčastěji jako občanská sdružení a fungují na principu dobrovolnictví a občanské aktivity. Hlavním cílem každého mateřského centra je sloužit jako místo pro setkávání rodin a navazování nových kontaktů a přá-

Větší pozornost bychom však měli věnovat tomu, že výzva na mobilním billboardu vyjadřuje přezíravý vztah nejen k intelektuálům, ale ke kultuře a vzdělání vůbec, kterýžto poměr k hodnotám, které se nedají měřit penězi, je dnes ve společnosti dosti rozšířený. Asi trochu přeháním, ale nemohl by zmíněný apel být začátkem cesty, na jejímž konci je pálení knih na veřejných prostranstvích a likvidace jejich autorů? *Slyším-li slovo kultura, sahám po revolveru*, prohlásil kdysi jeden z pohlavců Třetí říše. Jsem rád, že autor výzvy, kterou se tento článek zabývá, dal přednost mobilnímu billboardu. Obávám se však, že na ty revolvéry stejně někdy dojde.

HgS

telství. Maminkám na rodičovské dovolené se snadno stane, že upadnou do stereotypu péče o dítě, začne je zmáhat každodenní kolotoč krmení, přebalování, praní, žehlení a dalších domácích prací nebo se začnou cítit osamocené a stranou ostatní společnosti. Právě mateřské centrum jim může pomoci snadno najít prostor, kde poznají jiné maminky s podobnými pocity a starostmi, kde si budou moci o všem popovídat a vyměňovat si rady a zkušenosti. Děti zde najdou nové kamarády, získají zkušenosti s prvními sociálními kontakty, poznají, jak se chovat v kolektivu, a v neposlední řadě uvidí svoji maminku v jiné roli než v domácnosti. Mnohé ženy, které před porodem měly záměrnou a tvůrčí práci a které byly denně ve styku s lidmi, mohou mít v domácnosti pocit, že „zakrňují“ a ztrácejí kontakt s pracovní realitou. Činnosti spojené s chodem mateřského centra (např. zajišťování pro-

Maminky z RC Fabiánek se svými dětmi

gramu, propagace činnosti či komunikace s úřady) pomáhají ženám zůstat aktivní a naučit se nové dovednosti, které budou moci využít po návratu do zaměstnání. Mateřská centra vznikají dobrovolnou činností občanů, a přispívají tak k rozvoji občanské společnosti. Děti od nejtělejšího věku poznávají, že ne vše se dělá pro zisk a že dobrovolná a nezištná práce pro společnost je přínosná a obohacující. Je tedy zřejmé, že podílet se aktivně na provozu mateřského centra nebo ho „jen“ navštěvovat přináší spoustu výhod. Nové dobřichovické centrum jsme pojmenovaly „Rodinné centrum Fabiánek“. Rodinné proto, že bude otevřeno nejen maminkám, ale i tatínkům, babičkám, dědečkům, zkrátka celé rodině. A poněvadž naše město leží v blízkosti brdských lesů, jimž vládne duch Fabián, stal se malý Fabiánek patronem našeho centra. Co bude RC Fabiánek nabízet? Předškolní děti si budou moci přijít hrát do volné herny nebo se účastnit pravidelného programu zaměřeného na pohybovou, hudební a výtvarnou výchovu. Pro děti různých věkových kategorií připravujeme aktivity přiměřené jejich věku – „cvičení“ pro kojence a batolata za doprovodu říkadel a písniček nebo hry

a výtvarné tvoření pro děti ve věku 2-5 let. Do volné herny i na cvičení mohou přijít děti jen za doprovodu dospělého, RC nebude poskytovat hlídací službu. Několikrát do roka budeme pořádat víkendovou akci pro celou rodinu. Těšit se můžete třeba na podzimní drakiádu nebo na lampiónový průvod. Plánujeme také různé besedy a přednášky na témata související s péčí o dítě a s výchovou (na podzim to bude prezentace látkových plen a seminář o kojení). Rády bychom vás pozvaly na slavnostní zahájení činnosti Rodinného centra Fabiánek, které se uskuteční v sobotu 19. září od 15 hodin v ZUŠ v Lomené ulici. Budete si moci prohlédnout prostory centra, zúčastnit se zábavných disciplín pro celou rodinu anebo soutěže o nejlepší koláč. Podrobnější informace o RC Fabiánek najdete na www.rcfabianek.estranky.cz. Stále hledáme maminky i tatínky, kteří by se chtěli na program rodinného centra podílet. Máte-li chuť se k nám přidat, napište nám prosím na adresu: rcfabianek@seznam.cz. Těšíme se na vaši návštěvu (a nezapomeňte na koláč, pro výherce je připravena odměna)!
Libuše Štupavská, Zdeňka Klimková a Hana Habartová

PŘIJĎTE SI SPLNIT SVÉ SNY

do rodinného centra Leťánek

Máte někdy pocit, že Vám vlastní děti přerůstají přes hlavu? Možná je to tím, že se nudí. Jenže Vám už docházejí nápady, jak své ratolesti zabavit. Proto přicházíme s řešením, které každá maminka, tatínek nebo i prarodiče uvítají. **UŽ 20. září 2009 pro Vás otevíráme Rodinné centrum Leťánek.**

KDO JSME

Leťánek je rodinné centrum, které přichází s nabídkou různých kursů pro malé a starší děti, těhotné ženy, rodiče, ale i prarodiče. „Tímto se chceme odlišit od ostatních rodinných center, které se většinou specializují jen na rodiče s dětmi, ale seniory opomíjejí,“ říká jedna ze zaklatatelek Leťánka Markéta Květoňová. Pravidelné kursy jako například říkanky a cvičení pro kojence a batolata, tvořivé dílny, dramatický kroužek, jóga pro děti, zpívání, nebo jízda na koni, budou přispívat k rozvoji a odpočinku dětí. Starší děti budou mít možnost účastnit se kursů i bez přítomnosti rodičů. Maminky s nemluvnaty a batolaty mohou navštěvovat volně přístupnou dětskou hernu vybavenou hračkami a občerstvením, a navázat tak kontakt s ostatními maminkami.

Leťánek nabízí také kursy pro dospělé, kteří si budou moci na chvíli odpočinout od svých dětí a splnit si své sny. Například naučit se hrát na klavír či kytaru, kreslit a malovat s akademickou malířkou, vyrobit dárek z keramiky nebo se protáhnout při hodině powerjógy. Nebudou chybět ani odborné přednášky na zajímavá témata z oblasti výchovy, psychologie dětí a dospělých, zdravé výživy, apod. Pro těhotné je v nabídce cvičení před a po porodu s certifikovanou

dulou a kursy přípravy na porod a rodičovství s laktací poradkyní.

Leťánek bude pro zájemce otevřen od úterý do čtvrtka. O víkendech budou pořádány občasně výlety do okolí, sportovní dny a další zajímavé a obohacující akce pro všechny věkové kategorie. „Budeme rádi, když s nějakým nápadem na výlet nebo hrou pro děti přijdou i rodiče. Každý dobrý nápad je u nás vítán“, dodává Markéta Květoňová.

Jednou z prvních mimořádných akcí bude Obtiskování ručiček a nožiček na kachličky ve čtvrtek 24. září 2009. Neváhejte a vyrobte během minutky krásný dekor, který Vám připomene, jakého „drobečka“ jste doma měli! Podrobnosti naleznete na našich webových stránkách.

KLUB PŘÁTEL LEŤÁNKA

Součástí rodinného centra je i Klub přátel Leťánka. Členstvím v Klubu získáte slevy na služby Leťánka. Váš příspěvek přitom pomůže zdokonalit služby rodinného centra a Vy budete mít dobrý pocit z aktivní podpory rozvoje rodin s dětmi.

POČÁTKY LEŤÁNKA

Rodinné centrum Leťánek vzniklo díky iniciativě mladých maminek z Letů a Řevnic, které řešily každodenní otázku, jak zabavit své

děti a seznámit se s ostatními maminkami. „Tak se zrodil nápad založit rodinné centrum,“ přibližuje vznik Leťánka paní Květoňová. Starosta obce Lety Jiří Hudeček založení rodinného centra podpořil a poskytl pro jeho činnost potřebné prostory, a to sál U Kafků, V Chaloupkách 36. Leťánek má k dispozici i prostory místní Sokolovny a letovské knihovny. Rodinné centrum dostalo název po městečku Lety, kde bude jeho sídlo. Rodinné centrum Leťánek zahajuje svůj provoz v neděli 20. září 2009 prvním ročníkem Leťánkovy Olympiády. Děti budou mít příležitost vyzdobit rodinné centrum svou kreativitou či vyrobit tvůrčí dárek pro rodi-

če, zasportovat a zasoutěžit si u letovské Sokolovny. Rodiče mohou kromě soutěží navázat kontakt s lidmi podobného zaměření, seznámit se s našimi zkušenými lektoři a jejich aktivitami. Budou si moci také zacvičit jógu, zatancovat a v podvečer si oddechnout v sále U Kafků za zvuků rockové kapely „80:20“. Neváhejte dorazit. Užijete si spoustu zábavy a na Vaše děti budou čekat potěšující výhry. Všechny Vás tímto srdečně zveme.

Více informací naleznete na adrese:

<http://www.letanek.cz>

Těšíme se na Vás!

Občanské sdružení RC Leťánek

NADĚJE PRO Středoafričskou Republiku

Jen hrstka lidí si předposlední červnovou neděli přišla poslechnout vyprávění o životě ve Středoafričské republice. Možná to bylo od místní farní charity troufalé pozvat své spoluobčany v neděli večer na neveselé povídání o životních strastech Středoafričanů. Nicméně posluchači odcházeli z dobřichovického Sálu dr. Fürsta s úsměvem. Jejich vlastní starosti jim připadaly zcela malicherné a život ve vlídném koutku Střední Evropy takřka velkolepý.

Povídání o Africe ale nebylo o zoufalství a beznaději, ale spíše o hledání cest, jak pomoci Středoafričanům postavit se na vlastní nohy. Právě o tom přijel vyprávět Karol Böhm, jeden ze zakladatelů obecně prospěšné organizace Siriri (www.siriri.org). Jejím cílem je pomáhat obyvatelům Středoafričské republiky, aby se vymanili ze závislosti na pomoci zvenčí. To je ale hudba daleké budoucnosti, vždyť dnes má přístup

k pitné vodě jen 55% zdejších obyvatel, číst a psát umí jen 48% z nich. Střední délka života Středoafričanů je pouhých 42,7 let (u nás 75,5 let). Přitom je Středoafričská republika poněkud stranou zájmu humanitárních organizací.

Pro Evropana je těžké představit si podmínky ve zdejších nemocnicích. Pokud nemocný zaplatí, je v rámci daných možností ošetřen, nedostane však žádnou stravu, ani přikrývku či ložní prádlo. Proto v okolí nemocnice stále táboří příbuzní nemocných a ti se o ně starají. Stát platí lékaře, stejně jako třeba i učitele, poněkud líknavě, často na jejich platy prostě nejsou peníze. Zástupci Siriri mají takové zkušenosti se zdejší státní správou, že když sem přivezli jako dar ultrazvukový přístroj do nemocnice, bylo jejich největší starostí, aby si ho někdo z úředníků nepřisvojil, ale aby sloužil běžným pacientům. Organizace Siriri založená v roce 2006

nemá žádné náboženské ani politické cíle. Pro její úspěšné působení je však klíčovým partnerem středoafriká misie bosých karmelitánů. Karmelitáni za dlouhá léta působení Středoafričanům dobře rozumějí a jsou respektováni i ze strany státní správy. Zůstávají zde i přes časté ozbrojené konflikty, během nichž většina humanitárních organizací ze země uprchne. Misie je zárukou, že každá korunka českých dárců přispěje k lepšímu životu Středoafričanů. V Africe lze totiž i za nevelké peníze dokázat mnohé. Tak třeba ve stacionáři pro sirotky, který Siriri pomáhalo vybudovat a nyní jej provozuje, stačí na jedno dítě pouhých 100 Kč měsíčně. Útočiště v něm nacházejí až dvě stovky dětí, které přišly o rodiče, ať již v ozbrojených konfliktech, nebo kvůli nemocem, především AIDS, jímž zde trpí přibližně 14% lidí. Péči o děti ochotně přijímají po smrti rodičů jejich příbuzní, ale

v zemi je tolik sirotek, že rodiny starost o ně nezvládají. Podle vyprávění Karola Böhma je dítě, na které rodina nestačí, často obviněno z čarodějnictví a skončí na ulici. Proto je tu stacionář, v němž se děti po příchodu ze školy najedí, kde se učí a sportují a kde je postaráno i o jejich zdraví. Dítě ale není úplně vytrženo z rodinného prostředí.

Jiným projektem Siriri je vysazování stromů. Je s podivem, že většina úrodné půdy není obdělávána a domorodí obyvatelé nosí dřevo z velké dálky. Výsadba stromů přináší také mnoha lidem práci. Náklady na jeden vzrostlý strom, od sebraného semínka jsou neuvěřitelných 2,50 Kč. Siriri se také postaralo o vyhloubení studny v hlavním městě Bangui a nedávno začalo podporovat studium dvou středoafričských studentů – budoucích lékařů. Stipendium pro oba činí celkem 1 000 EUR na školní rok. Žalostný nedostatek lékařů je v zemi ještě prohlubován tím, že mnozí z nich odcházejí za větším platem do sousedního Kamerunu.

Vedle příspěvků dárců je největším pokladem Siriri práce dobrovolníků. Z příspěvků nejsou hrazeny personální náklady, tedy ani cestovní výlohy dobrovolníků do Afriky. Díky rozumnému hospodaření můžeme žasnout, co všechno Siriri za dva a půl roku svého působení dokázalo za prostředky, které o mnoho nepřevyšují 2 miliony Kč.

(ev)

PLZEŇSKÉ NÁMĚSTÍ patřilo i dětem z Dobřichovic

Desítky dětí z mnoha dětských domovů se v pátek 5. června sjely do Plzně, aby tu prodávaly své výrobky. Výdělek si pak odvezly do svých domovů. Jarmark

pro šikovné ručičky, jak se akce oficiálně jmenuje, už pošesté pořádala Obecně prospěšná společnost při Nadaci Terezy Maxové.

Bezmála 30 prodejních stánků vyrostlo na plzeňském Náměstí Republiky jako houby po dešti. K nim se postupně sjížděly děti i dospělí, aby zde předvedli svou šikovnost a nápaditost prostřednictvím výrobků určených k prodeji z tradičních i netradičních materiálů. K vidění, ale i ke koupi, byla keramika, obrázky, svícny, vyplétané výrobky, ubrusková technika ... Děti si s malou pomocí vychovatelů samy zboží nejen vyrobily, ale také balily, nakládaly i vykládaly - a musely se při prodeji umět postarat i o výdej paragonů a příjem peněz. Mnozí „stánkaři“ už patřili k těm ostříleným, ale děti z Letů a Dobřichovic se zúčastnily poprvé. K večeru, když akce končila, byli všichni unavení, ale spokojení. „Věřte, že nebyl ani tak důležitý výdělek, jako skutečnost, že si děti v praxi mohly ověřit, jak funguje zákon trhu. Že kultura prodeje, slušnost a dětský úsměv je tím nejlepším a nejkřehčím zbožím, které mohly nabídnout,“ komentuje akci speciální pedagožka a výtvarnice v jedné podobě

Kolem stánku děti z dobřichovických ústavů bylo živo.

Mgr. Helga Žížalová, která děti provázela výrobou i prodejem. „A nevěřte, že je to jejich poslední počinek! I kdyby zase za rok, přece budou dál pracovat a hledat, jak rozdat radost, kterou si musí jako děti z DD zasloužit. Děkujeme všem lidem, kteří pomáhají dětem z dětských domovů!“

B. Strouhalová

POZVÁNKA K NÁVŠTĚVĚ 6. ročníku Medového odpoledne v Zadní Třebani

V minulém čísle Dobřichovického Kukátka jsem se pokusil poohlédnout za proběhlými pěti ročníky Medového odpoledne (MO), které se konaly v druhé polovině září ve Společenském domě v Zadní Třebani. Letošní ročník proběhne v rámci oslav 90. výročí vzniku Základní organizace Českého svazu včelařů Liteň a desetiletého působení komorního souboru Harmonia Mozartiana Pragensis. Těmto jubileím je podřízen i letošní program Medového odpoledne. Tradiční zahájení uvede 6 kontrafagotistů (jedná se o šestý ročník MO), které je věnováno pražskému magistrátu

jako vzpomínka na neudělení kulturního grantu projektu souboru Harmonia Mozartiana Pragensis i přes to, že Česká komise pro UNESCO projektu udělila svoji záštitu. Následovat bude vystoupení Tančících babiček, jejichž členkou je i devětasedmiletá včelařka Jarmila Efflerová, působící ve včelařské organizaci Liteň. Je názorným důkazem vitality, která je spojována se včelaři. Ústřední postavou letošní akce bude tajemník Českého svazu včelařů MVDr. Milošlav Peroutka, CSC., který přijal pozvání včelařů ZO ČSV Liteň a který je vyhlášený jako věcný, srozumitelný a zábavný řečník,

který dokáže oslovit a nadchnout i nevčelařskou veřejnost. Z tohoto důvodu je často zván do televizních a rozhlasových pořadů, aby pohovořil o úspěších českých včelařů doma a v zahraničí nebo o aktuálních problémech, či aby vyvrátil a poopravil různé mýty a chybná prohlášení v médiích. Kris-KrosKvintet je ambiciózní pěvecké sdružení, v jehož podání uslyšíme řadu známých písní, ve kterých jsou zmínky o včelách, úlech, či včelích produktech. Autorem úprav písní je dlouholetý ředitel ZUŠ v Čelákovících Bohumír Hanzlík. A protože se to bude včelami jen hemžit, tak jeden z účastníků MO, který spočítá všechna slova se včelí tematikou, bude sladce odměněn. Toto již ale souvisí i s další částí odpoledne, kde bude ochutnávka a prodej medu včelařů ze ZO Liteň a letos se zřejmě bude ochutnávat a prodávat možná i deset druhů medoviny. Souvisí to i s účastí vedoucí včelařské prodejny ČSV paní Zuzany Hanákové, která bude mj. nabízet i velkou kolekci originální kosmetiky ze včelích produktů. V neposlední řadě bych neměl opomenout účinkující, kteří budou přítomni v celém průběhu MO. Přítel Ludvík Čierfaský bude

předvádět výrobu svíček ze včelího vosku, zkusí svému umění naučit zejména děti a přiveze i celou kolekci netradičních výrobků ze včelích produktů. Každoroční samozřejmostí je pak jakési tržiště, kde se netradičně nabízí především intelekt. Návštěvníci mohou diskutovat s představiteli občanských sdružení, cestovateli, básníky, mysliteli, věštcí apod. Závěr MO bude opět patřit souboru Harmonia Mozartiana Pragensis, který ve svém programu především zviditelní výročí 250 let od narození skladatele Františka Vincence Kramáře. Dnes českými dramaturgy opomíjený autor byl posledním dvorním skladatelem ve Vídni a velice váženou osobností. Jeho početná tvorba pro dechové nástroje je velice vyhledávána hudebníky na celém světě. Pouze u nás pro to nejsou bohužel podmínky. Medové odpoledne se koná v sobotu 26. září ve Společenském domě v Zadní Třebani a doporučený společenský doplněk je jakýkoliv včelí motiv. Zahájení bude ve 13.15. Podrobný program naleznete na stránkách: <http://sweb.cz/medoveodpoledne/pozvanka.htm>.

L. Fait

OKÉNKO PRO SKŘÍTKY aneb rozloučení s létem procházkou po lese

D O B Ř I C H O V I C E - nejen do břicha více aneb zpráva z akce „- i do hlavy více“ a pozvánka na orientační výšlap přílehlými hvozdy tentokrát s podtitulem – „i do nohou více“

Ti, kdož se na samém začátku léta 21. června nechali zlákat lákavou nabídkou k orientačně - naučné procházce po Dobřichovicích, otištěnou v minulém čísle, jistě

nelitovali. Na startu se jim dostalo slepé mapy bez názvů ulic, pouze se zakreslenými místy kontrolních bodů, a mohli se po hlavě vrhnout do bezhlavého blou-

dění. Ti, kdož zachovali chladnou hlavu, se v mapě rychle zorientovali a bloudění si ušetřili. Získali tím čas podívat se na známá místa trochu jinak, povšimnouti si toho, čeho si dříve nevšimli, a vůbec měli jedinečnou příležitost rozšířit si své obzory nově nabytými znalostmi o našem krásném městečku. Odměnou jim pak bylo i to, že při každé další procházce si mohou vzpomenout, co zajímavého se zde dozvěděli. Prostě uvidí nyní stará místa novými očima.

Ti, kdož si tento nevšední zážitek nechali ujít, by si neměli nechat proklouznout mezi prsty další příležitost k poznání - tentokrát nejbližšího okolí našeho města. Proto přijměte tímto mé pozvání k další obdobné akci, která se uskuteční na samém sklonku léta, v neděli 20. 9. pod názvem: *Dobřichovice - nejen do břicha více, ale i do nohou více*. Jak již název napovídá, necháme pro tentokrát mozkové závitky trochu odpočinout a potrápíme zcela opačný konec těla. Na startu u závory na konci ulice K Dubu dostane se účastníkům opět mapy - pro usnadně-

ní bloudění po lese dokonce s názvy míst, kde je možné hledat kontroly či dokonce odměny (věcné i sladké), alespoň do doby než je případně odnese nějaký mlsný obr Pobrdák ... Odměny v podobě krásných míst a širých obzorů naštěstí odnésti nelze, ty na Vás za příznivého počasí čekají jistojistě. Pokud se počasí nevydaří, zážitek bude o to silnější.

Odstartovati na hledání, bloumání i bloudění po trase je možné kdykolivěk mezi 10. a 11. hodinou dopolední, a to výhradně pěšky. Terén na trase není vždy sjízdný, a proto se vřele nedoporučuje použití kočárků či jiných kolových dopravních prostředků. Bude lépe nahradit je šátky, krosničkami či domorodými nosiči. Délku trasy (cca 1 - 8 km) a počet kontrol (max.10) nechť si zvolí každý účastník dle vlastního uvážení. Nenechte si tedy v žádném případě ujít tuto jedinečnou příležitost rozloučit se s odcházejícím létem příjemnou procházkou po lese plnou odměn.

Na startu se na Vás těší sama často bloudící

Adéla Kándlová

110. VÝROČÍ založení TJ Sokol Dobřichovice

Dobřichovický Sokol letos slaví 110. výročí svého založení. Přinášíme pokračování textu k tomuto výročí, který jsme začali otiskovat v minulém čísle.

STAVBA VLASTNÍ TĚLOCVIČNY

(Zápis br. Antonína Voříška zkrátila a upravila J.V.)

Družstvo pro postavení tělocvičny bylo za-

loženo r. 1919 z popudu br. Jana Fona na slavnostní valné hromadě ku 20. výročí trvání jednoty. Zakládající členové s příspěvkem 500.- Kč: okresní zastupitelstvo na

Slavnostní průvod 8. 5. 1932

Zbraslaví, Josef Brodecký, rolník, Emanuel Karman, inspektor č. st. drah, Josef Nosek, rolník a starosta obce, František Procházka st., poštmistr a bývalý starosta obce, Žofie Zavřelová, choť restaurátéra v Praze.

KOUPĚ POZEMKU NA LETNÍ CVIČIŠTĚ A STAVENÍŠTĚ PRO SOKOLOVNU

V r. 1922 při provádění pozemkové reformy za starosty br. Františka Veverky bylo odkoupeno z křižovnického velkostatku místo ve výměře 1486 sáhů po 8 Kč za 12.685 Kč 12 hal. Na jaře 1922 bylo místo dobrovolnou prací členstva upraveno a oploceno. Obec darovala ze svého lesa tyčky, křižovnicki potřebné kůly.

STAVEBNÍ ODBOR SOKOLA

Stavební odbor byl ustaven na valné hromadě v r. 1927. První předseda, br. František Veverka, s nevšedním zápalem a láskou začal připravovat stavební plány. Stavba však byla stále oddalována kvůli rychle rostoucím cenám stavebních hmot a zvýšeným platům pro stavební dělníky. Teprve vybudováním sokolského kina, jež přinášelo pravidelný finanční příspěvek do sokolské pokladny, mohly být umořovány dluhy vážnoucí na stavbě. Na valné hromadě 8. 1. 1930 byl zvolen stavební odbor:

Předseda: br. Karel Havlík

Členové: Josef Brodecký, rolník, Emanuel Karman, inspektor č. st. drah, Josef Mestek, stavitel u fy Nekvasil, Bohumil Váňa, vrchní

tajemník ZSP (pokladník), František Veverka, mistr lakýrnický, Antonín Voříšek, vrch. oficiál ČSD (jednatel).

Výbor pracoval od r. 1930 do r. 1933. Každoročně byla pořádána sbírka peněžních darů. Za tři roky bylo vybráno 34 129. 80 Kč. Potíže nastaly s navrženými stavebními plány, které nesplňovaly představy stavebního odboru. V jubilejním roce – 100. výročí narození dr. Miroslava Tyrše – a v roce IX. všesokolského sletu, tj. roku 1932, mohlo být konečně započato se stavbou. Br. Josef Mestek opatřil u stavební fy Nekvasil zdarma stavební plán, firma dodala i rozpočet. Zednické a dělnické práce byly zadány br. Antonínu Francovi, ostatní záležitosti obstarával stavební odbor. 8. května 1932 byl slavnostně položen základní kámen. Slavnosti se účastnili: obecní zastupitelstvo, představitelé mnoha místních i okolních spolků, sokolové z blízkých jednot a zástupci župy Jungmannovy. Kámen byl přivezen z památných Vraních skal u Svaté, kde se poprvé sešli dr. Jindřich Fügner a dr. Miroslav Tyrš. Průvod začínal u nádraží. Kámen vezený na vyzdobeném voze byl osazen žactvem, dorostem a krojovanou skupinou. Nechyběla selská jízda okresu zbraslavského, hasičské sbory se stříkačkou, sokolské prapory. Na budoucím staveništi promluvil za obecní zastupitelstvo p. Karel Pospíšil, za župní představenstvo br. Mašek. Pozornost vzbudil zástupce spolku Dobřich, zdůraznil, že Sokol nezasahuje do malicherných stranických bojů, ale je připraven k boji za celý národ. Výchova od dítěte, pracovitost, vytrvalost, láska, pravda a mravnost, vytvářejí krásného a dobrého člověka. Následovalo poklepávání kladivkem a pronášení hesel. Smíšený pěvecký sbor Sokola Smíchov I pod vedením sestry Rojkové zazpíval Smetanovo Věno, vystoupily i další pěvecké sbory a rozproudila se všeobecná zábava. Pár hesel: Rovnost, volnost, bratrství. Jen ruchem žijeme. Svorností a pílí spějme k cíli. Vlastní silou, vlastní pílí v službách vlasti dospět k cíli. Osvětou ke svobodě. Buď základem domu pravdy, míru a upřímného přátelství.

SLAVNOSTNÍ ODEVZDÁNÍ TYRŠOVY SOKOLOVNY

(Pozn.: Ze zápisu br. Antonína Voříška vybirám některé události spojené s výstavbou sokolovny. J. V.)

24. 4. 1932 bylo určeno místo pro stavbu a hned vykolíkováno. Děti, dorost i dospělí započali s výkopem základů, sklepů i studny, od 23. května se betonovalo, 7. června začalo kladení cihel, 10. června byl zazděn základní kámen vpravo před vchodem do budovy. 12. července bylo docíleno rovnosti a položeny trámy nad sálem, což bylo oslaveno za pomoci hudebního odboru. 3. srpna byly z pražského sletišť přivezeny dvě sádrové figury sokolů, dar IX. všesokolského sletu. Jedna figura byla 18. srpna umístěna na budově. V srpnu bylo veřejné cvičení, ale slavnostní otevření se nekonalo, protože nebyly položeny parkety. 17. září, v den 100. narozenin Tyršových, byl na cvičišti zapálen oheň a v budově se konala za účasti četných hostů první slavnostní členská schůze a bylo usneseno, že budova ponese Tyršovo jméno. Obecní zastupitelstvo vyhovělo žádosti sokolů a pojmenovalo dvě ulice v blízkosti sokolovny podle Jindřicha Fügnera a Miroslava Tyrše. 22. října byla stavba zkolaudována, 27. října se tu usku-

tečnila první tělocvičná akademie a 2. listopadu první členské cvičení. 22. listopadu bylo namontováno nářadí od br. Adama z Kunratic. Prvním sokolníkem byl jmenován br. Karel Vanžura.

Při stavbě se ušetřilo asi 60 000.- Kč. Mnohé řemeslné práce byly vykonány zdarma, placeny byly jen nutné výlohy. Rolníci z Letů – Švéd, Smělý, Šůra a Bolart - darovali písek; povozy poskytli rolníci z Dobřichovic – Josef Brodecký, Josef Havlík, Václav Chadi- ma, Kvapil, nájemce Hrdlova statku č. 43, Antonín Rozsypal, Josef Zýka a p. Jana Landová. Nájemce velkostatku Rudolf Rösener, Němec, zapůjčil zdarma 300 potahů.

Řemeslnou práci odvedlo i několik místních firem: tesař František Krotíl, zámečnick Josef Frýdl, klempíř Václav Miffek, elektrikář Karel Calda, lakýrník František Veverka a Vladimír Procházka, sklenář Karel Holcát, malíř Jan Mikulec, kovář Emanuel Lebeda. Z dalších firem můžeme uvést stavitele Antonína France, truhláře Jana Kvída a pokrývače Bohumíra Wünsche. Stavba a vybavení si vyžádaly 291 837.- Kč. U Okresní hospodářské záložny bylo zapůjčeno 150 000.- Kč.

*Ze sokolské kroniky vybrala a upravila
Jana Váňová*

R. 1906 před Landovým statkem: Prostřední řada zleva: 1. Karel Kecek, dědeček současného Josefa Kecka, 2. Karel Havlík, 4. Jaroslav Havlík, jeho bratr.

ANTONÍN FRÝDL

Pan Antonín Frýdl

(*1888 Praha, †1963 Dobřichovice, učitel v Dobřichovicích)
Narodil se 10. 4. 1888 v Praze na Žižkově. Jeho otec měl truhlářskou dílnu v ulici Na Zátorách v Holešovicích a maminka tu měla mydlářství, výrobu svící a ruční mandl. S Antonínem vyrůstali i jeho sourozenci, bratr Maxmilián a sestra Antonie. Antonín Frýdl absolvoval 5 tříd reálného gymnázia v Praze 1, byl nadaný zejména na matematiku, ale studia na gymnáziu musel přerušit, aby finančně ulehčil rodině. Přestoupil na c.k. učitelský ústav v Praze (1904 - 1908). Po jeho absolvování učil jako výpomocný učitel a to znamenalo, že často měnil působiště. Vyučoval na Zlíchově (1908), v Liboci (1909), v Radlicích (1909), v Libčicích (1909), v Třebotově (1910), ve Středoklukách (1911), v Tuchoměřicích (1911),

v Noutoňovicích (1912). Definitivním učitelem byl ustanoven r. 1912 v Třebotově. Do naší školy nastupuje 3. 1. 1914. V témže roce narukoval do 1. světové války (28. pěší pluk na Balkáně) a do naší školy se vrátil až 1. 4. 1918. Oženil se s vdovou po rolníku Karlu Keckovi, Zdenkou, za svobodna Rážovou, která pocházela z Letů. Pan učitel hospodařil na usedlosti č. 24 v Palackého ulici do r. 1925, pak hospodářství pronajal správci křížovnického dvora p. Rösenerovi a když se v roce 1937 vrátil z vojny jeho nevlastní syn, Josef Kecek, ujal se hospodaření on.

Pan učitel byl vysoké, mohutné postavy a budil u žáků značný respekt. Učil zejména vyšší třídy. Potrpěl si na pořádek, byl přísný, ale spravedlivý, nedával písemné opisovací tresty. Snažil se, aby byli žáci stále smysluplně zaměstnáni a neměli čas na zlobení. Ve statku u Zýků (č. 44) míval žáky 5. třídy, kteří nešli do škol ani do učení. Snažil se dát jim mravní a vědomostní základy, které budou potřebovat v praktickém životě. Z legrace tomu říkal Universita u Zýků. Její absolventi mu byli za praktickou výuku vděční.

Hned po válce vystoupil z církve a zůstal bezvěrcem. Říkával, že za těch pět let války viděl tolik lidského utrpení, že ztratil víru v Boha. Syna Miloše (*1921) a manželku přihlásil k nově vzniklé církvi československé husitské. (Vzniká r. 1920). Syna pokřtil u nich doma sám zakladatel této církve Dr. Karel Farský. A. Frýdl a jeho žena se stali rovněž členy Spolku přátel zehu. Mezi prvními se přihlásil k odběru elektřiny. Byl starostou místní Kampeličky až do jejího zrušení. Po úmrtí pana Holešáka koupila Kampelička dům č. 21 v Palackého ulici a zřídila v přizemí úřadovnu. Předtím měli

Pan učitel Frýdl při vyučování

místnůstku na obecním úřadě. Určitou dobu vedl obecní kroniku.

Hrával na housle, v učitelském ústavu se naučil základy ke hře na klavír a na varhany. Než dostal pianino, nakreslil si klaviaturu na papír a cvičil. Za 1. světové války tloukl na bubínky. Znal se osobně s kapelníky Peštou a Uhlířem a zařídil jejich účinkování na místních plesích Občanské jednoty, jejímž byl členem. Účast na jednom z nich s povděkem přijal i generál Jan Syrový. Hrával i na cello a na basu, zejména při sokolských akademiích, a zpočátku též v orchestru při promítání němých filmů v sokolském biografu na Staré poště. Později ho nahradil jeho žák, pan Pouček. Byl společenský člověk, hrával šachy a kulečnick. Jako malý chodil s otcem na procházky s Klubem za starou Prahu a dokonale ji poznal. Rád chodil k Petrákům na Starou poštu, kde zasedala společnost Chumáč a také se tu muzicírovalo.

Bydlel v Lomené ulici č. 137 u Pražské ulice. Konec jeho života byl strastiplný. V r. 1948 mu byly během týdne amputovány obě nohy nad koleny kvůli ucpávání cév. Tento úděl nesl statečně. Stále se nějak zabavoval: pomáhal v domácnosti, četl, počítal příklady ze Sbírky úloh, doučoval děti. Na protézách se nikdy nenaučil chodit. Měl obavy o hospodářství nevlastního syna Josefa Kecka, který se bránil združenosti, v roce 1953 vyhořel a v r. 1957 musel vstoupit do JZD. Syna Miloše vyloučili z vysoké školy a pak pracoval v ČKD v Praze. Pan učitel zemřel na zástavu srdce (infarkt) v r. 1963.

Jana Váňová a Miloš Frýdl

P.S. Děkuji panu Miloši Frýdlovi za jeho časovou a vydatnou pomoc při mém bádání. Přeji mu úlevu v bolestech a brzké uzdravení. Za dlouhodobou pomoc a spolehlivé informace děkuji i paní Vlastě Salabové.

JV

KULTURNÍ PŘEHLED

září – prosinec 2009

Výstavy v Dobřichovicích:

Na zámku jsou výstavy v plném proudu a ještě nás toho spousta čeká.

Výstava **Mgr. Petra Musila** potrvá do **29. 9.**, a to ve velkém sále i v chodbě křížovnické residence.

Hned den poté, **ve středu 30. 9. v 17h**, bude v zámecké chodbě otevřena další výstava. Jedná se o fotografie žáka dobřichovické školy **Hanuše Pokorného**. Bude k vidění **do 10. 10.**

Poslední letošní zámeckou výstavou bude výstava **Ze života Inků**, a to v sále s krbem. Slavnostní vernisáž spojená s malým koncertem, který pro vás chystá pan prof. J. Šaroun, proběhne **4. 10.** Výstavu připravuje paní **Olga Vilímková**.

Na zámku sezona končí, ale v sále dr. Fürsta pokračuje!

20. října otvírají výstavu fotografií **Ivan a Josef Vokurkovi**. Výstava má název „**Fotografie v básních**“ a zahájí ji pan **Josef Fousek** s programem „**Nemám čas lhát**“. Během výstavy je připraven mimo jiné například **koncert skupiny Chudinkové**, a to na **3. listopadu**. Aktuální program výstavy bude na plakátech. Závěr výstavy je **8. listopadu**.

Tradiční **výstava sušených kytek**, adventních dekorací a jiných malých i velkých nejen vánočních inspirací bude v sále dr. Fürsta sále **od 15. listopadu do 11. prosince**.

Přehled připravovaných akcí:

10. září - čtvrtek, zámek, 18.30 – Koncert: viola, housle Jany Vavřínkové a Jany Vonáškové – Novákové. Na programu je F. J. Haydn, J. S. Bach, M. Vieuxtemps a B. Martinů

12. září – sobota, sál MUDr. F. Fürsta - Koncert východočeské folkrockové skupiny Oboroh - Slávek Klecandr, J. Jetenský, R. Dostál a L. Ježek.

20. září – neděle DOBŘICHOVICE nejen do břicha více, ale i do nohou více - orientační výšlap po brdských hvozdech, více v rubrice Okénko pro skřítky.

20. září – neděle v 15h začnou oblíbené pohádky pro nejmenší tentokrát do auly ZŠ přijede Iveta Dušková s maňáskovým divadélkem, pohádkou Dva kamarádi. Inspirovala se knihami Arnolda Lobela o dvou nerozlučných kamarádech Kvakovi a Žbluňkovi.

24. září - čtvrtek, kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku - v rámci týdne kulturního dědictví: **Poetická zastavení aneb milostná lyrika v proměnách času se souborem MUSICA DOLCE VITA** - Žofie Vokálová – flétna, Daniela Demuth – mezzosoprán, Zbyňka Šolcová - harfa

26. září, sobota – kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku v 18h - Koncert písní a oratorních árií. Skladby J. S. Bacha, G. F. Händela, L. Bernsteina, M. P. Musorgského a R. Strausse přednese sopranistka Olga Jelínková za doprovodu prof. J. Šarouna.

11. října, neděle, v 18h – sál MUDr. F. Fürsta - Po prázdninách je pro Vás připravena jedinečná **cestovatelská beseda** (a do konce roku 2009 také jediná) o Patagonii. Přijede známá dvojice, která na kole projela celý svět, **Lucie Kovaříková a Michal Jon**.

Panu **Josefu Klímovi** vychází v září knížka **Vlastníma očima**. Křest knihy s besedou i muzikou, pro zájemce i s podepsanou knihou bude **v sobotu 17. října v 19h v sále MUDr. F. Fürsta**.

25. října, neděle v 15h – sál MUDr. F. Fürsta - divadelní představení pro nejmenší. S pohádkou „**Karkulka**“ přijede **Malé divadélko Praha**.

22. listopadu, neděle v 15h – aula základní školy. Veselá školička Klauníka Notíka. Setkání s oblíbenými postavkami stejnojmenného televizního seriálu (vysílaného v Hřišti 7)

28. listopadu, sobota. Tradiční Adventní trhy na zámku. Pro děti je připraveno Putování za vánoční hvězdou s divadlem Kapsa. Večer **MOSTOVÝ PLES** v hale Bios.

Na 12. prosinec připravujeme Dětský vánoční jarmark.

12. prosince v sále MUDr. F. Fürsta chystá pan prof. J. Šaroun program Operetky.

V. Cvrčková

(Aktuální dění, prosím, sledujte v Informačních listech)

FESTIVAL MUSICA VIVA

Ohlédnutí za 4. ročníkem

Festival *Musica viva*, se dočkal čtvrtého ročníku a úspěšně jej přežil. Tahle krásná, znovu zrozená tradice, žije již čtyři roky! Díky nevšednímu a mimořádnému nasazení pořadatelů a spřízněných duší i zařáté přízni publika přežívá i v těchto pro kulturu a pro nekomerční aktivity dosti věru pochmurných časech.

Festival má od loňska novou tvář, není už omezen jen na jeden srpnový týden, nýbrž rozložil své akce i do jiných částí roku. Mnozí si jistě vzpomenu na výborný Máchův *Máj* na 1. května či na nádherné Vančurovo *Rozmarné léto* o prvním červnovém week-endu. To byl velice chutný předkrm k hlavnímu chodu, tedy k hlavní části festivalu, jež se konala v týdnu od 8. do 16. srpna a přinesla řadu skvělých muzik. Pro toho, kdo nestíhal, nabízíme stručnou rekapitulaci.

ČTVERO ROČNÍCH DOB V EVROPSKÝCH KANCIONÁLECH

Vše zahájil v sobotu 8. srpna Ludus musicus s uměleckým vedoucím Františkem Běhounkem. Tentokrát v opravdu komorním obsazení - 3 mužské a 2 ženské hlasy, cembalo, barokní kytara, gemshorn, rytmické nástroje - se postaral jak o hudební doprovod k slavnostnímu zahájení, jehož se jako čestný host účastnil i senátor p. Karel Šebek, tak také o program prvního večera, v němž nabídl publiku vtipnou a hravou koláž zpěvů vybraných z evropských kancionálů 16. - 18. století, již uspořádal podle čtyř ročních období. Opět obživil šašek (mimo chodem ve skvělém podání J. C. Paula), jež se ku překvapení všech po dvouleté odmlce náhle vyhrabal za hlasitého hekání a funění z v rohu stojící starodávné truhly

a provázel celý večer šaškovskými veršičky i překvapivými pohybovými kreacemi. Taškařic ovšem bylo víc! Sálem dokonce létaly i papírové vlaštovky při písničce La rondinella. Byl to milý, uvolněný a pohodový letní večer plný krásných a dobře provedených písniček a radosti z hudby, zakončený navíc příjemným společenským setkáním.

BAROKNÍ RADOSTI

Ve znamení baroka se nesl program druhého večera. Pro neděli 9. srpna jej připravila cembalistka a profesorka HAMU Ivana Bažantová - Jandová. Sestavila jej tak, aby se v něm daly ukázat všechny barokní temperamenty, afekty i efekty, radost i kontemplace, pompa i atmosféra komorní hry. To vše v dílech skvělých autorů D. Scarlattioho, G. Cacciniho, J. S. Bacha, C. F. Abela, A. Ariostiho, J. P. Rameau, s nimiž kouzelné resonovaly i dvě písně W. A. Mozarta. Přizvala si navíc výborné musikanty: sopranistku Jarmilu Chaloupkovou, houslistu Jiřího Šimáčka, jenž představil i violu d'amore, a Jakuba Michla, talentovaného hráče na violu da gamba. Takže ani nepřekvapí, že šlo opět o pohodový podvečer, plný krásné hudby a výborných individuálních výkonů.

POCTA TRUBCE ANEB CO VYDRŽÍ KOSTELNÍ ZDI ...

Pocta trubce - tak se jmenoval třetí večer festivalu. V kostele sv. Martina a Prokopa v Karlíku vystoupili trumpetista České filharmonie a legenda tohoto nástroje Miroslav Kejmar se svou žačkou, Japonkou Yasuko Tanaka. Na varhany a klavír je doprovodil profesor HAMU Jaroslav Šaroun. Opět skvělý koncert s výrazně odlišnými

polovinami. V té první dominovala hudba barokních autorů G. F. Händela, H. Stölzela, G. Aldrovandiniho, J. B. Loeilleta. Posluchači nabitý komorní prostor karlického kostelíka tři vynikající musikanti naplnili hudbou až po okraj, jeho zdi však vydržely nápor tónů a poskytly skvělý prostor pro jejich virtuosní představení. Druhá polovina se nesla v uvolněnějším duchu, došlo na proslulé trubkové evergreeny typu klasické Arlenovy balady *Over the Rainbow*, Gerschwinovy *Embraceable You*, Carmichaelova hitu *Stardust*, magické *My Way* Paula Anky. Vše završilo okouzující *Oblivion* Astora Piazzolly. Nezbývá, než se opět opakovat: skvělé individuální výkony a výborná hudba.

LESNÍ ROH A SMYČCE

Ještě jeden krásný večer karlický kostel zažil. Bylo to v pátek 14. srpna při společném koncertě hornisty České filharmonie Jindřicha Koláře a Prantlova kvarteta. Úvod byl věnován dvěma virtuosním skladbám: legendárnímu kvartetu J. V. Sticha-Punta a chytlavému kvintetu W. A. Mozarta, obě pro lesní roh a smyčce. Ve druhé polovině pak Prantlovo kvarteto, hrající ve složení: B. Kolářová (1. housle), K. Kolářová (2. housle), O. Pecarik (viola), P. Sixta (violoncello), provedlo slavný smyčcový *Kvartet F dur, op. 96 „Americký“* A. Dvořáka. Opět nabitý kostel mohl ochutnat laskominy opravdové hudební hostiny, kouzelné spojení lesního rohu a smyčců dokonale souznělo s akusticky výjimečným prostorem kostela a mladí členové Prantlova kvarteta zaujali brilantním a vyzrálým projevem. Pro interpretu nesmírně náročný Dvořákovův kvartet zvládli

bravurně, s nadhledem, noblesou a hloubkou prožitku.

PIMPINONE ANEB NEROVNÉ MANŽELSTVÍ
Sobota 15. srpna přinesla ukázkou barokní opery. Barytonista pražské Státní opery Oldřich Kříž a sólistka Národního divadla v Brně, sopranistka Andrea Priechodská představili za doprovodu prof. J. Šarouna komorní komickou operu G. Ph. Telemanna *Pimpinone aneb Nerovné manželství* z r. 1725 o věčném příběhu zamilovaných, bohatých, leč stárnoucích, samolibých a naivních „věčných“ mladíků a mladých a mazaných krasavic. Všichni tři aktéři předvedli špičkové výkony, a to jak po stránce hudební, tak herecké. Odměnou jim byl bouřlivý aplaus zaplněného sálu křížovnické residence.

HRAD KARLŠTEJN - POSLEDNÍ DĚJSTVÍ

Festivalový týden zakončila slavnostní mše v neděli 16. 8., obětovaná ku svátku Nanebevzetí P. Marie. V kostele Nanebevzetí P. Marie na hradě Karlštejně ji sloužil P. Robert Hanačík, unikátní latinské ordinarium ze 14. století se zpěvy z t.zv. Vyšebrodského rukopisu z r. 1410 provedl Ludus musicus.

Pokud se tedy zeptáte, jaký byl tedy letošní ročník festivalu, pak lze odpovědět, že byl bez pochyby nesmírně zajímavý. Vzhledem k celkově skromnějšímu rozpočtu v této komplikované ekonomické situaci byli organizátoři nuceni letošní program oproti minulým ročníkům poněkud redukovat. Je ovšem třeba s potěšením konstatovat, že tento vynucený krok nezanechal stopu na kvalitě jednotlivých podniků. Dramaturgie byla stejně jako v minulých ročnících velice objemná,

Ludus musicus a šašek při úvodním koncertě. Foto M. Paulová

zajistila pestrý a zajímavý program, špičkové musikanty, a to jak stálice našich koncertních podíí, tak i mladé hudebníky stojící na počátku své kariéry. A dokázala přilákat nečekaně vysoký počet posluchačů, jejichž nadšené ovace svědčily o tom, že se koncerty líbily. A to je zjevně nejcennější vklad. A má-li festival název *Musica viva* – tedy v překladu *Živá hudba*, pak je tento název vsutku případný. Byla to opravdu živá musika se vším půvabem i napětím, které její živé provozování přináší. A také s pohodou, radostí, empatií, onou antickou katharsí ... Festival se programově hlásí k odkazu dávného živého musicírování. Stává se proto zvolna další tradicí, že symbolickou záštitu nad festivalem přebírá některý z dávných musikantů. Vloni to byl varhaník, skladatel a hudební teoretik P. Mauritius Vogt (1669-1730), cisterciák z kláštera v Plasích a autor neobyčejné učebnice hudby *Conclave thesauri magnae artis musicae – Komnata velikého umění hudby*, z níž zazněl tehdy i úryvek. Letos po něm štafetu převzal jeho velký vzor, německý jesuita P. Athanasius Kircher (1601-1680). Z jeho monumentálního díla *Musurgia universalis sive ars magna consoni et dissoni – Obecné umění hudby aneb veliké umění*

souzvuku a nesouzvuku z r. 1650 zazněla při zahájení v českém překladu pasáž o podivuhodné moci hudby.

Je samozřejmé, že takový podnik se nedá uspořádat bez finančního příspěví zvenčí. Proto i letošnímu ročníku festivalu výrazně pomohla podpora Středočeského kraje, města Dobřichovice a p. Zdeňka Žáčka - supermarket ESO v Letech. Hovoříme-li o kladech, pak je třeba vyzdvihnout nepochybně i onu neměřitelnou, spolehlivou a kvalitní drobnou práci pořadatelů a řady „bezejmenných“ pomocníků, kteří to vše pomáhali držet nad vodou. A to, že je tme-lilo, motivovalo a inspirovalo nasazení vedoucího souboru Ludus musicus Františka Běhouňka, jenž je spiritus agens celé té hudební i člověčí slavnosti, je snad již nošením sov do Athén. A ve výčtu kladů nelze vynechat ona milá společenská setkání, která proběhla prakticky po každém koncertu, kdy bylo možno pobýt, pokud byla chuť a čas, s musikanty i dalšími hosty, potkat se, popovídat si, nechat v sobě doznít musiku a zážitek ze společného večera ... Letošní ročník festivalu se prostě povedl. Proto se už nyní budeme těšit na ročník další a doufat, že se podaří tuhle tradici udržet.

WP

PETR MUSIL a jeho fotografie

20. srpna byla vernisáží ve velkém sále křižovnické residence otevřena výstava fotografií *Za objektivem Petr Musil*. Potrvá do 29. září. Na instalaci se podílela paní T. Bartáková, vernisáž půvabnou musikou uvedli prof. J. Šaroun a pěvkyně A. Hellerová. Protipól hmotný, tedy pohoštění, pak nabídli p. Jakub Šaroun a paní P. Neubauerová. O tvorbě P. Musila promluvil historik umění PhDr. V. Czumalo. Jeho proslav přinášíme v plném znění.

Dámy a pánové, fascinují mě chvíle, kdy čas opustí lineárnost, do níž jsme ho primitivně svázali, a vrátí se ke své schopnosti protnout prostor ve smyčce, zakousnout se na určitém místě do vlastního ocasu. Snažil jsem si vzpomenout, kdy jsem se seznámil s Petrem Musilem a kdy jsem ho poznal jako fotografa a pořád mi vyvstávalo toto místo: letní residence generálů Rytířského řádu křižovníků s červenou hvězdou v Dobřichovicích, abych neřekl dobřichovický zámek. 10. prosince 1987 se o kus dál, v sále hospody Pod viničí, konal přednáškový večer o dobřichovickém zámku, pořádaný redakcí Kukátka a Osvětovou besedou v Dobřichovicích. Večer kromě jiného v dějinách Dobřichovic důležitý jako předzvěst tehdy ještě dva roky vzdáleného pokusu o obnovu občanské společnosti, ale o tu teď nejde. Připadla mi na tomto večeru skromná úloha promítače diapositivů a nebyly to diapositivы ledajaké: Nejen, že precizně dokumentovaly podobu, krásu a kormutlivý stav nejvýznamnější dobřichovické památky, měly také nemalou výtvarnou kvalitu a prozrazovaly umělecky dobře disponovaného autora. Byl jím Petr Musil. Na své dvě otázky jsem tak od vlastní paměti obdržel dvě shodné odpovědi: Petra Musila jsem poznal nejprve jako pozoruhodného fotografa. Nebyl

jsem sám, kdo tehdy viděl interiéry, v nichž se nacházíme, vlastně poprvé. Petr Musil dokázal do tehdy nedobytného zámku proniknout, pořídil tu bohatou fotografickou zprávu a podělit se o ni. Jediněčný soubor sloužil dál, šel z ruky do ruky, pomohl odvrátit zkázu památky a postupně se rozptýlil a poztrácel. Alespoň torzo ale může připomenout, že se dnes Petr Musil jako fotograf vrátil sem, odkud před více než dvaceti lety jako fotograf vyšel před dobřichovickou veřejnost.

Guttenbergův věk skončil, žijeme v éře obrazu. Přesněji řečeno, žijeme v éře *inflation* mechanického obrazu. Všichni mechanické obrazy konzumujeme a většina z nás je i vytváří. Koncepte *umění, které mohou dělat všichni*, kdysi propagující fotografii jako nedemokratičtější umění, se s nástupem digitálních technologií naplnila. Jeden problém ale zůstal: U fotografie se málo rozlišuje mezi médiem a uměním, mezi technickou a výtvarnou stránkou. Řekneme-li *malířství*, nemusíme vysvětlovat, že míníme umělecký druh, nikoliv malířství pokojů. Variant, kudy vést po území fotografie hranici mezi uměním a tím ostatním, je bezpočtu a pro nás teoretiky je tu práce na léta dopředu. Nikoho jiného to už ostatně nezajímá. Přitažlivost díla, které nám zanechal Petr Musil, je také

ve svobodě, s níž se pohyboval po celém území fotografie. Kdyby si při tom stále hleděl pod nohy, v úzkostlivé snaze neškobrtout o ony pomyslné hranice, těžko bychom se dnes scházeli na jeho výstavě.

Také o hranici mezi amatérskou a profesionální fotografií nemá nad dílem Petra Musila smysl uvažovat. Byl profesionální výtvarník a fotografie byla jedním z jazyků, v nichž se vyjadřoval, i pomocným instrumentem pro tvorbu v jazycích jiných. A byl zároveň amatér v původním smyslu toho slova, odvozeného od latinského *amare*, mít rád, milovat. Petr Musil miloval fotografii. Především miloval fotografii ve všech jejích podobách a složkách a neviděl rozpor mezi snímkem s primární výtvarnou ambicí a pamětním snímkem z turistické výpravy. Dokázal mluvit stejně nadšeně o výtvarné stránce svého posledního snímku jako o způsobu archivace digitálních snímků, který si vymyslel, či o funkcích nově verze oblíbeného programu.

Ač na to měl vysokoškolský diplom, Petr se vehementně bránil, měl-li být označen za učitele. Učitel byl ale bytostný a Bohem nadaný, takový, jaký se nedá uměle vypěstovat v líní pedagogické fakulty. Dobrý učitel se především stále sám učí a amatér jako správný milovník do svého vztahu neustále investuje. Petr absolvoval řadu kursů a dílen, tedy činil-li fotografa profesionálem školení, profesionalitě se systematicky přibližoval. Několik snímků tu také například dokumentuje, s jakou důsledností zkoumal možnosti tzv. kreativních programů: Neustal, dokud nedospěl k výtvarně zajímavému výsledku. A samozřejmě neustále učil druhé. Četl jsem řadu teoretických prací, týkajících se zmiňovaného věku obrazu, a byl jsem u řady diskusí kolem tak řečeného konceptu vizuální gramotnosti. Poznal jsem ale jediného Petra Musila, který bez halasných proklamací a objemných grantů vybavoval pro věk obrazů děti školou povinné ve venkovské malotřídce. Všem se bude ve věku obrazů žít snáze a bohatěji.

Zmíněné teorie a debaty se týkají moci, kterou nad námi mají obrazy. Děti, které prošly Petrovým školením, jsou ale pro život ve věku obrazů vybaveny také vědomím a zkušeností, že člověk může mít moc nad obrazy.

Jedna z pověr o fotografech-amatérech říká, že prostě fotografují všechno, co vidí. Jeden můj chytrý student to nazývá nenáročným sběratelstvím. Obojí ale nemusí být pejorativní. Fotografují, co vidí, tedy vidí a viděné zprostředkují druhým, aby také viděli. To je ale přeci definice výtvarného umění. A za nenáročným sběratelstvím je něco esenciálně lidského a imponujícího: Touha uchopit svět v jeho celistvosti a rozmanitosti, mít jej celý, pochopený, utříděný a srozumitelně pojmenovaný. A to je zase vlastně definice umění, ale také vědy, filosofie a víry.

Ono *vidět* není samozřejmé, leckdo z Vás se před chvílí jistě ocitl před některou z vystavených fotografií v obvyklé elementární situaci: „Aha, tudy denně chodím, a nikdy jsem si toho nevšiml.“ I tady je hranice amatérské/profesionální absurdní. Petr Musil měl dychtivé oko amatéra, milovníka, i profesionální oko školeného výtvarníka. A je tu i vztah *vidět* – *vědět*. Hory viděl jako jejich znalec, profesionální horský vůdce, přírodu jako vysokoškolsky erudovaný přírodovědec. Kde je hranice výtvarné a vědecké fotografie? Ostatně část Petrova díla, která souvisí s jeho badatelskou, tvůrčí, propagátorskou a edukační aktivitou, směřující k obnově drátenického řemesla, má vysloveně charakter vědecké fotografie. Zkrátka: V díle Petra Musila najdete kde co. Jen jednu věc nenajdete: rozpor.

Přítomná výstava ukazuje dílo Petra Musila v jeho plné šíři, včetně reprezentativního zastoupení tématických okruhů. Hlavním kurátorem je stále Petr Musil, výběr byl učiněn z fotografií, které sám tiskl nebo nechal vytisknout. Jeho dílo se, žel, uzavřelo. Jeho obraz ale není nutně definitivní a v archivu negativů, diapositivů a digitálních snímků čekají další výstavy. Už se na ně těším.

ZÁVĚR SOCHAŘSKÉHO SYMPOSIA

V neděli 16. srpna byly na Křížovnickém náměstí a pod zámek slavnostně odhaleny sochy vytvořené během 4. ročníku sochařského symposia *Cesta mramoru*. Po krátkých projevech starostů Dobřichovic a Karlíka a hlavního organizátora symposia pana Petra Váni představili návštěvníkům závěrečné slavnosti svá díla samotní umělci: *Očekávání* (Barbora Hapalová), *Situace* (Miro Žáček), *Elementární postava* (Jiří Pliešтик) a *Květina z méj zahrady* (Václav Gatarik). Předpokládá se, že tyto sochy budou časem (patrně v létě příštího roku) přemístěny a bu-

dou zdobit další část chodníku do Karlíka. To, co jste právě dočetli, se odehrávalo ještě před mým příchodem a vím to pouze z ústního podání přímých účastníků. Na tuto slavnost jsem se totiž dostavil až krátce před šestnáctou hodinou, neboť jsem se domníval, že údaj v červencovém Informačním listě o tom, že akce začíná v 16 hodin, je pravdivý; bohužel se ukázalo, že nikoli, neboť setkání začalo o hodinu dříve. Mou důvěru v toto periodikum to sice příliš nenarušilo, ale přece jen si příště některé údaje raději ověřím. Nicméně konstatuji s potěšením, že vystavená díla se mi líbila a že celá slavnost proběhla v příjemné a podnětné atmosféře, na níž se podílelo nejen krásné počasí letního odpoledne, ale i hudební doprovod a dostatek jiskrného moku. Zejména tato poslední okolnost přispěla k tomu, že se nám spolu s mým bratrem Jiřím podařilo objasnit všechny důležité události, ke kterým od příchodu Čechů na Říp v dolním Poberounčí i jinde došlo.

HgS

POZVÁNKA NA FOTBAL

Koncem června jsme se rozloučili s úspěšným soutěžním ročníkem 2008/2009. Připomeňme jen, že „áčko“ vyhrálo okresní přebor a postupuje do krajské I. B třídy. Dařilo se i mládežníkům – žáci obsadili

v okresní soutěži pěkné 2. místo a postupují do okresního přeboru. Pozadu nezůstal ani dorost, jemuž se podařilo svou skupinu redukované okresní soutěže také vyhrát. Jenom „běčko“ nedosáhlo žádných výraz-

ných úspěchů. To by se prý ale také mělo změnit k lepšímu, takže se máme všichni na co těšit.

Krátká letní přestávka rychle uplynula a už se začíná hrát o body opět nanovo. Tým A je permanentně v tréninku už od konce července a stačil sehrát i několik přípravných zápasů. Postupně porazil Vonoklasy 7:1, Z. Třebaň 5:0, Hostivice 6:1 a jenom ve Štěchovicích remizoval 2:2.

První mistrovský zápas sehrál v neděli 23. 8. v Letech a na této horké půdě uhrál remízu 1:1. V neděli 30. 8. přivítal na domácím hřišti SK Senomaty a zvítězil 4:2.

VOLEJBAL ZAHAJUJE SEZÓNU 2009-10

V nastávající sezóně bude mít dobřichovický volejbal v mistrovských soutěžích pravděpodobně opět pět družstev; pravděpodobně proto, že ženy C, které v uplynulém ročníku v krajském přeboru 2. třídy skončily na druhém místě, se opozdily s přihlášením a v době uzávěrky tohoto čísla není jisté, zda budou do soutěže zařazeny. A tak v následujícím přehledu domácích utkání jsou uvedena jen dvě družstva mužů a dvě družstva žen.

Ženy B – krajský přebor 2. třídy:

29. 8. se Slaným, 6. 9. s Novým Strašecím, 20. 9. se Zdicemi A, 3. 10. s Berounem. Podzimní polovina soutěže skončí 10. 10., ženy ji zakončí v Dobříši. Jarní část bude zahájena 24. 4. 2010.

Muži B – krajský přebor 1. třídy:

17. 10. s Čelákovici, 7. 11. s Tuchlovicemi, 21. 11. s Nymburkem, 5. 12. s Mělníkem.

PŘEHLED DALŠÍCH ZÁPASŮ NAŠEHO „ÁČKA“ V DOMÁCÍM PROSTŘEDÍ

13. 9., 17 hod. – SPARTA LUŽNÁ
4. 10., 16 hod. – FK KRÁLŮV DVŮR B
18. 10., 15.30 hod. – SPARTAK TOS
ŽEBRÁK

1. 11., 14. hod. – FC JESENICE
15. 11., 14. hod. – SK DOKSY

Předzápasy žáků začínají vždy o dvě hodiny dříve! Přijďte se podívat, určitě se nebudete nudit.

Mnoho pěkných sportovních zážitků přeje

Miloslav Omáčka

Ženy A – 2. liga:

10. 10 s Jihlavou, 24. 10. s Nuslemi B, 14. 11. se Stavební fakultou Praha, 28. 11. s Jaroměří. Potom hrají doma až 16. 1. s Vamberkem.

Muži A – 1. liga:

2. 10. s Prosekem, 9. 10. s ČZU Praha, 10. 10 s MFF Praha, 30. 10. s Č. Budějovicemi, 31. 10. s Brnem B, 20. 11. s Odolena Vodou, 21. 11. s Chomutovem.

Závěr základní části dohrají naši až v lednu utkáními:

8. 1. s Poštornou, 9. 1. se Starým Městem, 22. 1. s Jabloncem, 23. 1. s Vrchlabím.

Poznámka. Některé pravidelné návštěvníky volejbalových utkání, zejména ty, vedle kterých obvykle sedávám, prosím, aby si tyto termíny poznamenali a nemuseli se mě pořád vyptávat, kdo, s kým a kdy hraje.

HgS

VOLEJBALOVÁ GRATULACE

Asi z roku 1960, K. Gemperle a družstvo dorostenek, stojící zleva doprava: J. Sladká, D. Kolaříková, L. Heroudková, N. Klímová a J. Šestáková; klečící opět zleva doprava: R. Vostrovská, I. Roubová, B. Kaucká a L. Palasová.

V říjnu letošního roku oslaví své devadesátiny pan Karel Gemperle, v padesátých a šedesátých letech spiritus agens veškerého dobřichovického volejbalového dění. Nejenže byl jeden z těch, kteří stáli u zrodu volejbalového oddílu, ale po řadu let vedl jako hrající kapitán družstvo mužů, které ve své době působilo v krajském přeboru první třídy, což byla tehdy soutěž srovnatelná s nynější druhou ligou. Jako trenér „přitáhl“ pod vysokou síť celou řadu mladých hráček i hráčů, kteří ve volejbalové tradici úspěšně

pokračovali, a položili tak základy nynějších úspěchů dobřichovické odbíjené. Je rovněž všeobecně známo, že byl dlouhou řadu let jedním z předních členů výboru TJ, v poslední době místostarostou a hospodářem. Milý Karle, touto krátkou připomínkou Ti chtějí poděkovat všichni ti, kteří kdysi s Tebou hrávali nejen volejbal, ale ve vlacích k mistrovským utkáním (tenkrát se nejezdilo auty) i mariáš, a také ti, kterým jsi dovedl poradit, když to potřebovali. K Tvým devadesátinám Ti do dalších let přeji pevné zdraví, svěží mysl a životní pohodu nejen všichni někdejší spoluhráči, ale i všichni členové nynějšího volejbalového oddílu.

Z roku 1956, zleva Karel Gemperle, Emil Calda a Mirek Janda, řečený Pinda.

HgS

ORIENTAČNÍ BĚH

Koncem května a v červnu jsme se účastnili posledních 4 závodů zařazených do jarního oblastního žebříčku, a to dvou ve Zvánovicích (u Řičan) a dvou v Hůrkách

(u Rokycan). Nejlepšího celkového výsledku v této oblastní soutěži (celkem 8 závodů) docílila v kategorii D45 (ženy nad 45 let) Pavla Mrázová, která tuto soutěž vyhrála (ze 43

Vendulka razí cílovou kontrolu ve Zdoňově.

klasifikovaných – dále jen 1/43). Ve stejné kategorii byla Jiřina Štrossová čtvrtá a v kategorii H35 byl Antonín Procházka 4/44. 6. a 7. 6. jsme běželi v Zálesí (u Kašperských Hor) 2 závody zařazené do žebříčku B-Čechy (celoroční soutěž – celkem 8 závodů). 19. 6. jsme se zúčastnili mistrovství ČR ve sprintu (to je nejkratší trať OB) v Kutné Hoře a příslušné veteraniády, pak 20. a 21. 6. Mistrovství ČR a veteraniády na krátké trati ve Zdechovicích (také u K. Hory), kde

byl v kategorii H55 Vladimír Jaroš 5/22. Pak již začaly vícedenní prázdninové závody. Nejdříve se členové našeho oddílu zúčastnili tříetapového závodu *Petit prix Jablonec n. Nisou*, pak tříetapové *Advanty* ve Zdoňově (u Trutnova). V tomto závodě běžela Vendulka Rusá poprvé sama nevyfáborkovaný závod v kat. D10. Skončila sice 7/7, ale našla ve všech třech etapách všechny kontroly, a to je pěkný úspěch, neboť byla nejmladší v kategorii – viz obrázek. Dále se členové našeho oddílu zúčastnili těchto vícedenních závodů: čtyřetapového *Grand prix Silesia* v Hradci nad Moravicí, tříetapového *Vysočina cup* v Zubří (u Nového Města na Moravě) a pěti-etapového *Bohemia* v Lužických Horách. Koncem července naše pětičlenná skupina vyrazila nikoli na sever do Skandinávie, jak bylo zvykem v minulých létech, nýbrž na jih - na pětidenní závody do Slovinska. Při té příležitosti si také prohlédli Julské Alpy a vykoukali se v moři. Nyní jsme ještě přihlášení na tříetapový závod *Pěkné prázdniny v Českém Ráji*, dále na tříetapový závod *Cena Horního Slavkova*, který se koná v posledních srpnových dnech, a začátkem září na sprint a štafety u Liberce.

M. Cupák

Smutný, žel, dovětek:

Výše uvedený text je, žel, posledním textem, jež dlouholetý spolupracovník Kukátka Ing. Cupák pro Kukátko napsal. Nemilosrdná smrt jej zastihla při závodech v Českém Ráji v sobotu 22. srpna. Bylo pro nás velikou ctí, že jsme mohli s touto legendou a vynikající osobností dobřichovického sokolského hnutí a českého orientačního běhu spolupracovat. Jeho zaujetí pro věc, nezdolná energie, nadhled i neokázalá moudrost jsou a budou pro nás vzorem. Budeme na něj s vděčností za vše, co jsme od něho dostali, stále vzpomínat. Rádi bychom mu v příštím čísle věnovali malou vzpomínku.

Redakce

Ing. M. Cupák v listopadu 2007. Foto M. Paulová

EURESIS s.r.o.

Komplexní gastroenterologie
MUDr. Michal Kolář
Areál Centra komplexní péče
Na Vyhlídce 582
252 29 Dobřichovice

Od 1. 9. 2009 nabízíme komplexní gastroenterologické služby na účet zdravotních pojišťoven pro klienty pojišťoven 111, 201, 207, 211.

- komplexní a cílená gastroenterologická vyšetření
- břišní ultrasonografie
- gastrokopie
- koloskopie
- nadstandardní léčebné programy

**Objednávky na tel.: 725 753 599 /asistentka/
e-mail: info@euresis.cz, www.euresis.cz**

STAVEBNÍ MATERIÁLY
ROZVOZ A SKLÁDÁNÍ ZAKOUPENÉHO MATERIÁLU

Dobřichovice, Pražská 819

Provozní doba: Po-Pá: 7-12 13-16, So: 8-11

 721 554 000, 257 710 141 **257 710 143**

 dobrichovice@stavebniprodej.cz

Kola
Štorek
Řevnice

jízdní kola

■ příslušenství ■ náhradní díly

KOLA

- horská
- trekingová
- silniční
- dětská

- platební karty
- splátkový prodej bez navýšení

po-pá 8-18
čt 8-20
so 8-12
ne 14-17 (duben-srpen)

e-mail: info@kola-sport.cz
www.kola-sport.cz
tel.: 257 721 313
Komenského 92, Řevnice

DIMAN s.r.o., Dobřichovice

nabízí využití renovovaných prostor bývalého statku
– KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU –

Možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí.

Pronájem sálu Dr. Fürsta:

pronájem sálu bez přilehlé místnosti – velikost sálu 78 m ²	200 Kč/hod.
pronájem sálu včetně přilehlé místnosti (sál s jevištěm) – 104 m ²	250 Kč/hod.
pronájem piana	50 Kč/hod.
pronájem židlí – vybavení sálu jako hlediště	50 Kč/hod.
pronájem skládacích stolů	50 Kč/hod.

provozní a cenové podmínky při déletrvajících akcích - individuální dohoda

BLIŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 5. května 3, 252 29 Dobřichovice

Ing. Magda Havlíková

tel. 2 5771 1031 (byt), 602 660 960, Za Mlýnem 888, Dobřichovice

FEMAT[®]
spol. s r. o.

AUTOSALON ŠKODA
PRODEJ ND
SERVIS

PRODEJ NOVÝCH VOZŮ

- autorizovaný prodejce nových vozů ŠKODA
- * zajištění výhodného financování (finanční i operativní leasing, spotřebitelský úvěr)
- * nabídka předváděcí jízdy
- * pojištění vozu přímo na místě
- * přihlášení vozu do evidence příslušného MÚ
- * výkup stávajícího vozu za hotové
- * individuální a profesionální přístup ke klientům
- * držitel certifikátu ISO 9001

VYZKOUŠENÉ OJETÉ VOZY

- široká nabídka vyzkoušených a prověřených ojetých vozů všech značek
- prodej referenčních vozů
- prodej předváděcích vozů
- výkup vybraných vozidel ŠKODA
- možnost protitůčtu

VYZKOUŠENÉ OJETÉ VOZY
☺ Kvalita ☺ Servis ☺ Jistota

ŠkoFIN

- výhodné financování vozu (leasing, úvěr)
- vyřízení formalit při koupi a převodu vozu
- bezplatné ocenění Vašeho vozu

AUTORIZOVANÝ SERVIS

- autorizovaný servis vozů ŠKODA
- * veškeré záruční i pozáruční opravy vozů ŠKODA
- * profesionální pneuservis
- * laserová GEOMETRIE
- * kompletní diagnostika vozů
- * rovnání karoserií na laserové stoličce CELETTE
- * vyřízení pojistné události
- * příprava vozů pro STK, včetně zprostředkování
- * prodej originálních náhradních dílů
- * prodej a montáž orig. příslušenství, HANDS FREE sad a zabezpečovacích systémů
- * po předběžné domluvě možnost objednání servisu i na vozy jiných značek
- * držitel certifikátu ISO 9001

Originální díly
a příslušenství

SERVICE Mobil
SERVIS 24 hodin: 739 592 057

Výpadek 2313, Praha 5-Radotín

Kazínská 8, Praha 5-Velká Chuchle

Tel./fax 257 810 520 / 257 812 029
E-mail prodej.radotin@femat.cz
Tel./fax 257 810 519 / 257 812 029
E-mail servis.radotin@femat.cz
Mob. tel. 737 287 352
E-mail bazar@femat.cz

NOVÉ VOZY Zelená linka: 800 400 104

SERVIS

Tel./fax 257 940 084 / 257 940 270
E-mail servis.chuchle@femat.cz

AUTOBAZAR

www.femat.cz

REVITALIZACE MĚSTSKÉHO PARKU V DOBŘICHOVICÍCH

Hotový park

Průběh stavby

Slavnostní otevření

TENTO PROJEKT JE SPOLUFINANCOVÁN
EVROPSKOU UNIÍ Z EVROPSKÉHO
FONDU PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ

DOBŘICH s.r.o., Dobřichovice

nabízí možnost inzerce v DOBŘICHOVICKÉM KUKÁTKU

časopis vychází jako občasník, obvykle čtvrtletně v březnu, červnu, září a prosinci

Ceník

* **A5** (celá vnitřní strana) 3 500 Kč
Celoroční inzerce 11.200 Kč (4 x 2.800 Kč)

* **A6** (polovina vnitřní strany) 2 000 Kč
Celoroční inzerce 6 800 Kč (4 x 1 700 Kč)

* **A5** (třetí strana obálky + PR článek) 5 000 Kč Celo-
roční inzerce 16 000 Kč (4 x 4 000 Kč)

* **A5** (zadní strana pro PARTNERA Dobřichovického
Kukátka) 10 000 Kč. Celoroční inzerce
32.000 Kč (4x 8.000 Kč)

Partner získává zhotovení inzerátu zdarma, zveřejnění
PR článku a příp. další dohodnuté výhody.

Formáty menší než A6 budou přijímány dle
prostorových možností za smluvní ceny.
Nekomerční řádková inzerce zdarma!

Kontakt: Stanislav Mikeš tel: 227 031 097, mob. 605 179 192, e-mail: gabeva@volny.cz